

Giới thiệu Biến Thân Hồ Ly Tinh

Thể Loại: Cổ đại, Sắc, NP, Incest,...

Convert: By xPoppies

Edit: MèoLười

Số chương: Hơn 100c

Từ nhỏ Tô Anh Lạc đã có một vị hôn phu vô cùng đứng đắn chính trực. Nhưng một ngày cô đi kỹ viện tìm ca ca của mình thì gặp vị hôn phu luôn đứng đắn của mình lại đang hi hục trên người nữ nhân khác.

Vì tức giận và trả thù cô liền quyến rũ bạn của vị hôn phu mình. Từ đó về sau cô càng không thể yên lòng, nhất là người đã có vợ.

Cô liền trở thành hồ ly tinh làm điên đảo mọi nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Rình coi ca ca cùng chị dâu động phòng (1)

Một đêm này, trăng tròn treo cao, thanh huy đầy đất.

Tân khách đã sớm ra về, Tô phủ huyền não cũng dần dần trở nên yên lặng, nhưng Tô Anh Lạc thủy chung lăn lộn khó ngủ, sau cùng đứng dậy khoác áo vào, dự định đến vườn hoa ngắm trăng.

Hôm nay là ngày huynh trưởng Tô Anh Lạc, Tô Đình đón dâu, xung quanh giăng đèn kết hoa, lúc này mặc dù mọi âm thanh đều tĩnh lặng, vẫn như cũ tràn đầy không khí vui mừng.

Đi tới hoa viên cần phải đi qua sân Tô Đình, Tô Anh Lạc nhìn thấy trong phòng huynh trưởng còn sáng, không khỏi buồn bực, đều đã trễ thế này, ca ca cùng chị dâu rốt cuộc sao còn chưa ngủ?

Sẽ không phải là... Ở trong động phòng chứ? Nhớ tới điểm này, trên mặt Tô Anh Lạc nóng lên, vốn định trực tiếp hướng hoa viên đi, nhưng lòng hiếu kỳ lại sử nằng rón rén đi tới bên cửa sổ phòng ca ca, dùng đầu ngón tay ở cửa sổ giấy đâm một cái lỗ, ghé mắt nhìn vào.

Từ góc độ này nhìn lại, vừa lúc có thể thấy một cái giường lớn khắc hoa, thế nhưng nửa giường trong đã bị buông幔, chỉ mơ hồ xem được hai bóng người trên giường giao chồng lên nhau.

Tiếng rên rỉ đè nén của chị dâu cùng tiếng thờ dốc của ca ca tiến vào trong tai Tô Anh Lạc, thân thể của nàng tự động khô nóng đứng lên, lần đầu tiên khát vọng có người đàn ông đến an ủi nàng.

Tô Anh Lạc đầu tháng ba mới vừa tròn mười lăm tuổi, chính là tuổi có thể gả làm vợ. Nàng từ nhỏ đã bị Tô lão gia hứa hôn cho nhi tử Trần gia Trần Phạm, vốn là năm nay thành hôn, nhưng Trần Lạc hai năm trước tang mẫu, người cần giữ đạo hiếu ba năm, vì vậy chỉ có thể đem hôn kỳ chậm lại đến sang năm.

Tô Anh Lạc cùng Trần Lạc coi như là thanh mai trúc mã, Trần Lạc so với nàng lớn hơn ba tuổi, lớn lên tướng mạo đường đường, cùng nàng thật ra cực xứng đôi. Hai người thường xuyên đứng ở một chỗ, theo lý thuyết cô nam quả nữ dù sao cũng nên phát sinh chút gì, nhưng Trần Lạc lại hết sức thủ lễ, đối với Tô Anh Lạc chưa từng có hành động nào vượt qua khuôn phép.

Tô Anh Lạc chính là xuân tình khó nhịn, mặc dù thấy không rõ ràng lắm, ánh mắt lại không rời đi giường kia, mà lúc này ca ca cùng chị dâu động tác càng kịch liệt, giường lớn rắn chắc cũng bắt đầu phát ra tiếng vang kéo kẹt.

“Phu nhân, người kẹp vì phu thật chắc.”

“Vị phu làm người thoải mái sao? Hả?”

“Đừng chịu đựng, gọi ra, làm cho lắng một ít! Vì phu thích nghe.”

Không nghĩ tới ca ca ôn văn nhã nhĩ trong ngày thường rốt cuộc sẽ nói ra lời nói hạ lưu xấu xa như vậy, Tô Anh Lạc giật mình không nhỏ, đồng thời trong lòng lại bị kích thích nhộn nhạo. Chị dâu Chu Tuệ rốt cuộc là tiểu thư khuê các, lúc này mặc dù là ở trên giường, vẫn là không làm được dám phụ, thế nào cũng không chịu phối hợp cùng phu quân của mình.

Lúc này, chợt có tiếng bước chân mơ hồ truyền đến, nghĩ đến là có người đi tiểu đêm, phát hiện mình tại đây rình coi cũng không tốt, Tô Anh Lạc không thể không rời đi sân Tô Đình.

Ánh trăng cho dù tốt, Tô Anh Lạc cũng không có lòng lại thường thức, vội vã trở lại gian phòng của mình. Nằm dài trên giường, trong óc lại nghĩ không ngừng, cái này càng đừng nghĩ ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Bạn tốt thất thân (2)

Ngày mai, Tô Anh Lạc hẹn bạn tốt Vân Như Yên đi Sương Âm Các nghe hí, liền ăn mặc một phen đang muốn xuất môn, nhưng ở hành lang gặp khúc lại bất gặp Tô Đình.

Tô Đình thấy vành mắt nàng biến thành màu đen, dáng dấp mệt mỏi, liền thân thiết hỏi: “Lạc Lạc, ngươi làm sao vậy? Thế nhưng tối hôm qua ngủ không ngon?”

Tô Anh Lạc nhìn ca ca phong thần tuấn lãng, phút chốc nghĩ đến hán tối hôm qua đối với chị dâu nói những lời không thể tả, trên mặt hơi đỏ lên, trông mặt gật đầu nói: “Có chút đau đầu, cho nên khó có thể ngủ.”

“Tại sao lại nhức đầu? Ta kêu người đi mời đại phu đến xem ngươi một chút.” Tô Đình cau mày.

Tô Anh Lạc vội vàng khoát tay nói: “Không cần không cần, hiện nay đã hết đau.”

Tô Đình lúc này mặt mới giãn ra, nắm ở vai của nàng, “Không đau là tốt rồi, cha bận rộn không rảnh bận tâm ngươi, thế nhưng ca ca hiểu ngươi nhất, cho nên thân thể có cái gì không khỏe, hoặc là có cái gì phiền não, đều nhất định phải nói cho ca ca, đừng tự mình chịu đựng.”

Tô Đình đối với muội muội duy nhất này rất là cưng chiều, Tô Anh Lạc cũng sớm thành thói quen với cử động thân thiết như vậy của hán, nhưng ngày hôm nay ca ca lòng bàn tay ấm áp cách vật liệu may mặc thật mỏng truyền đến da thịt của nàng, mặt của nàng cũng không khỏi nóng lên.

“Ta biết rồi. Ca ca, ta hẹn Như Yên nghe hí, đi trước rồi.” Dứt lời, vội vàng chạy ra.

Tô Anh Lạc cùng Vân Như Yên sau khi chạm mặt liền phát giác bạn tốt dị thường, chỉ thấy khóe mắt nàng đuôi lông mày đều là không khí vui mừng, bên môi cũng vẫn treo vui vẻ.

Tô Anh Lạc nhin không được hỏi: “Ài, có đúng hay không có chuyện gì vui?”

Vân Như Yên tiến đến bên tai nàng, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: “Ly Chi hán cùng ta thổ lộ.”

“Ngươi đáp ứng rồi?”

Vân Như Yên then thùng gật đầu.

Tô Anh Lạc nghiêm mặt nói: “Như Yên, ngươi phải suy nghĩ kỹ. Triệu Ly Chi là hạng người gì? Phong lưu thành tính! Ngươi thật cho phép hán mỗi ngày ở trước mặt ngươi tả ụng hữu bảo?” (không hiểu nên để nguyên xi -.-)

Vân Như Yên mặt đỏ lên: “Hán nói hán sẽ đổi. Hơn nữa chúng ta...”

Tô Anh Lạc kinh nghi nói: “Chẳng lẽ?”

Vân Như Yên mặt càng đỏ hơn, “Ta đã là người của hán rồi...”

“Khá lắm Triệu Ly Chi, còn chưa xuất giá liền xuống tay với ngươi, coi ngươi là thành cái gì!” Tô Anh Lạc căm giận nói.

“Ta là tự nguyện.” Vân Như Yên cười hi hi nắm cánh tay Tô Anh Lạc, “Anh Lạc, dung mạo ngươi đẹp như vậy, lẽ nào Trần Phạm đối với ngươi liền cảm giữ được?”

Tô Anh Lạc nói: “Chúng ta thực sự cái gì cũng không có phát sinh, Trần Phạm hán nhiều nhất chỉ là dặt dặt tay của ta.”

Vân Như Yên cười đến ý vị thâm trường, “Ta cũng không tin. Chuyện tiêu hôn như thế, các ngươi cư nhiên có thể nhận được không làm?”

Tô Anh Lạc lại bỗng dung nghĩ đến chuyện tình tối hôm qua ca ca cùng chị dâu giường mạn, quả thực có tiêu hôn như vậy sao? Kia vì sao Trần Phạm

nhưng xưa nay không động vào mình? Suy nghĩ một chút không khỏi lo lắng nói: “Có tin hay không là tùy người! Bắt đầu rồi, đừng nói trước, xem hí, xem hí!”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Cuộc sống khổ ngắn, tận hưởng lạc thú trước mắt

Mùa xuân tháng ba, chính là cây cỏ trường chim oanh bay lượn mùa.

Vân Như Yên cùng Triệu Ly Chi hẹn nhau đi vùng ngoại ô cưỡi ngựa đạp thanh, là bạn chơi từ nhỏ, cũng tiện đường bảo Tô Anh Lạc cùng Trần Phạm cùng đi. Nhưng giữa lúc bốn người chuẩn bị ra khỏi thành thì, Trần Phạm lại bị người làm gọi lại, nói là Trần lão gia có việc muốn tìm hắn hỏi.

Tô Anh Lạc ở trong nhà buồn bức hồi lâu, cho nên tuy là thất vọng, hăng hái cũng không giảm, mình theo Vân Như Yên cùng Triệu Ly Chi đi.

Vân Như Yên cùng Triệu Ly Chi ngồi chung một con, tư thái thật là thân mật.

Tô Anh Lạc cùng hai hán song song, thỉnh thoảng mắt ghé nhìn. Đã thấy Vân Như Yên vui ở trong lòng Triệu Ly Chi mà ngửa đầu, mà Triệu Ly Chi một tay không chế dây cương, tay kia chế trụ cằm của nàng, động tình hôn.

Tô Anh Lạc ho nhẹ một tiếng, “Này giữa ban ngày, các người không để ý tới cảm thụ của ta, chí ít cũng phải chú ý một chút ảnh hưởng bản thân chứ?”

Triệu Ly Chi nghe vậy buông ra Vân Như Yên, nhìn thoáng qua Tô Anh Lạc, khẽ cười nói: “Cuộc sống khổ ngắn (gian khổ + ngắn ngủi), tận hưởng lạc thú trước mắt.”

Tô Anh Lạc hừ một tiếng, nói, “Ài, Triệu Ly Chi, ta biết người cũng không phải một ngày hai ngày, ta thật không tin người có thể thu liễm phong lưu này, người cũng là tai họa của Như Yên nhà ta.”

Triệu Ly Chi hơi thiếu mi, khóe môi quẹo rũ ra một cái cười khẩy, “Vậy không bằng tai họa người?”

Vân Như Yên sắc mặt chợt trắng, “Ly Chi, người...”

Tô Anh Lạc đầu tiên là nhú mày, lập tức tự tiểu phi tiểu nói: “Vậy không bằng người đi thử một chút?”

Triệu Ly Chi cười ha ha một tiếng, cũng không nhìn Tô Anh Lạc, lần thứ hai đặt lên cặp môi thom Vân Như Yên, hàm hồ nói: “Thuận miệng chỉ đùa một chút mà thôi, chớ coi là thật.” Thừa dịp Trần Phạm không ở đây, đùa giỡn vị hôn thê của hắn một chút, cảm giác cũng không tệ lắm.

Tô Anh Lạc liếc hắn một cái, không để ý tới nữa hai người bọn họ, mình giục ngựa chạy ở phía trước.

Được rồi khoảng chừng nửa canh giờ, gặp gỡ hồ nước một mảnh sóng gợn lăn tăn, bên hồ cỏ xanh như tấm đệm, ba người đều là xuống ngựa nghỉ tạm.

Tô Anh Lạc đi vốc hồ nước trong veo rửa mặt, quay người lại thì phát hiện hai người khác đã vội vã không nhận nổi mà ôm vào một chỗ hôn lên.

“Ly Chi, đừng như vậy, Anh Lạc ở đây.” Cảm giác được Triệu Ly Chi một tay mưu đồ gây rối mà hướng mình chui vào xiêm y, Vân Như Yên vội vàng ngăn lại.

Triệu Ly Chi khe khẽ liếm cắn thùy tai nàng, hơi thờ bất ổn nói: “Thì tính sao, ta hiện tại liền muốn người, Như Yên, cho ta.”

Vân Như Yên một bên tình không tự chế mà rên rỉ lên tiếng, một bên vô lực đẩy hắn, “Không được a, Ly Chi... Anh Lạc nhìn tới...”

Triệu Ly Chi trong thanh âm mang theo đầu độc: “Vậy hãy để cho nàng xem ta là thế nào đánh ngã người.”

Hai người này cũng quá không biết liêm sỉ rồi! Vân Như Yên chắc là phải bị Triệu Ly Chi làm hư rồi! Tô Anh Lạc cảm giận mà nghĩ, thân thể như rình coi ca ca chị dâu động phòng đêm đó giống nhau khô nóng đứng lên. Nàng cảm thấy rất khó chịu, không thể không cắt đứt mình mục tương đam hai người, “Các người là muốn diễn một hồi xuân sống cho ta nhìn sao?”

Triệu Ly Chi ngước mắt nhìn nàng, tà mị cười, nói: “Nhìn miễn phí nga, cơ hội mất đi là không trở lại.”

Tô Anh Lạc phóng người lên ngựa, “Ta mới không lạ gì, các người tiếp tục.” Dứt lời vung roi, tuấn mã văng lai đường chạy đi.

Thật hối hận khi đi với hắn, thực sự là biến thái.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 4: Bắt kẻ thông dân ở kỹ viện

Nhật tháng nguyệt chìm, đảo mắt liền đến cây xanh ẩm nùng, gió mát tháng sáu.

Lúc này bụng Chu Tuệ đã hơi nhô lên, là mang thai ba tháng. Nàng dịu ngoan, lại có tri thức hiểu lễ nghĩa, Tô Anh Lạc cùng nàng ngược lại cũng hợp ý, thường xuyên đi theo nàng nói chuyện phiếm, hoặc là đến hoa viên tản bộ.

Một ngày này, Tô Đình xuất môn làm việc, Chu Tuệ ở trong phòng thêu khăn yên ương, Tô Anh Lạc ở một bên nhìn.

Không bao lâu, Chu Tuệ thêu có chút buồn bực, nghe bên cửa sổ tiếng chim hót thanh thúy êm tai trên cây to, liền tò mò đứng dậy đến bên cửa sổ nhìn. Không ngờ lúc này bỗng nhiên từ trên cây nhảy ra một con mèo mun, nhảy lên đến trên bệ cửa sổ, Chu Tuệ sợ đến lui nhanh hai bước, kết quả đụng vào sau lưng bình hoa, đứng không vững ngã nhào trên đất.

Mặt Chu Tuệ trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy, che bụng thống khổ rên rỉ.

Tô Anh Lạc chưa từng gặp qua loại sự tình này, cuống quýt nâng chị dâu dậy, lại sai người đi mời đại phu. Nghe chị dâu trong miệng liên tục hô "Phu quân", liền muốn đi tìm ca ca trở về, lại không biết hắn hiện ở nơi nào. Lúc này, Vân Như Yên vừa vận tới, nói là đi dạo phố thì thấy Tô Đình vào Tầm Phuong Các.

Tô Anh Lạc vừa nghe liền sùng sốt, Tầm Phuong Các chính là kỹ viện nổi danh trong thành, ca ca làm sao sẽ đi cái loại địa phương đó? Lúc này còn không biết hài tử trong bụng Chu Tuệ có thể bảo trụ hay không, nàng cũng không rảnh suy nghĩ nhiều, lôi kéo Vân Như Yên liền hướng Tầm Phuong Các đi tìm người.

Trong Tầm Phuong Các oanh oanh yến yến một mảnh, đều là quần áo bại lộ, mị thái tận hiện.

Tô Anh Lạc lấp một nén bạc đến trong tay tú bà, "Ta là muội muội Tô Đình, trong nhà chị dâu xảy ra chuyện, cần hắn lập tức trở lại."

Tú bà bạc trong tay, vội vàng sai người dẫn các nàng lên lầu tìm Tô Đình.

Mới vừa lên lầu hai, liền thấy một nam tử uống say xông tới trước mặt, Tô Anh Lạc vội vàng nghiêng người tránh né, đụng bên cạnh là cửa một gian phòng, cửa phòng rót cuộc không có cài chốt, cứ như vậy một tiếng cọt kẹt bị nàng đẩy ra.

Trên giường một đôi nam nữ đang ở vong tình giao hoan, Tô Anh Lạc vốn định xin lỗi, mà khi nàng xem rõ ràng nam tử đang ra sức rong ruổi cười trên người cô gái, nhất thời "trời nắng đánh một đạo sét".

"Trần Phạm!" Vân Như Yên kêu lên một tiếng sợ hãi.

Trần Phạm lúc này cũng phát hiện Tô Anh Lạc, cả kinh, lập tức từ trong cơ thể nữ tử rút ra, dùng chăn bao lấy hai người, có chút lắp bắp nói: "Anh Lạc, người, người tại sao lại ở đây?"

Tô Anh Lạc lặng lẽ không nói, chỉ là hậm hẫn nhìn hắn.

Vân Như Yên cả giận nói: "Lời này nên để Anh Lạc hỏi người chứ?"

"Ta..." Trần Phạm muốn biện giải, kết quả cái gì cũng nói không nên lời.

Tô Anh Lạc nhắm mắt hít sâu một hơi, lôi kéo Vân Như Yên đi, "Trước tìm ta ca quan trọng hơn."

Mới vừa tìm được gian phòng Tô Đình ở, cửa phòng trước một bước mở ra, Tô Đình vừa đi ra vừa sửa sang lại xiêm y, ngang đầu thấy muội muội mình, cũng là lấy làm kinh hãi, "Lạc Lạc, người..."

Tô Anh Lạc nức nở nói: "Người mau trở về, chị dâu đã xảy ra chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Nhu cầu nam nhân

Hải tử Chu Tuệ cuối cùng được bảo vệ.

Trần Phạm đến cửa tạ tội, lại bị Tô Anh Lạc chặn ngoài cửa.

Đêm đó, Tô Anh Lạc một mình ngồi ở trong vườn hoa rơi lệ không ngớt.

Tô Đình chẳng biết lúc nào ngồi xuống bên cạnh nàng, thấy nàng thương tâm như vậy, nghĩ làm nàng là vì chuyện của vì Chu Tuệ nên tự trách, liền trấn an nói: “Lạc Lạc”

Tô Anh Lạc dùng tay lau đi nước mắt, sợ run một hồi, chợt đối với Tô Đình nói: “Ca ca, vì sao nam nhân đều thích đi kỹ viện?”

Tô Đình sững sờ, thần tình có chút mất tự nhiên, “Lạc Lạc, ta...”

“Là bởi vì chị dâu đang có mang, không thể thỏa mãn người sao?”

Tô Đình không nghĩ tới muội muội nói trắng ra như vậy, có chút xấu hổ, ho nhẹ một tiếng nói: “Nam nhân luôn luôn có cái nhu cầu này, ta thật sự là không chịu đựng được mới đi Tầm Phương Các...”

Tô Anh Lạc khóc thút thít một cái, “Ngày hôm nay ta đi tìm người cũng thấy Trần Phạm”

Tô Đình sau khi nghe xong cũng nhũn mày trầm mặc, một lát mới thở dài một hơi, nói: “Lạc Lạc, loại sự tình này người nên khéo lượng thông cảm hắn, mở một con mắt nhắm một con mắt còn chưa tính. Tương lai hắn còn muốn lại nạp vài phòng tiểu thiếp, người nếu không thể chịu đựng, khổ cuối cùng là mình.”

“Vì sao?” Tô Anh Lạc tâm tình bỗng nhiên kích động, bộ ngực no đủ phập phồng lên xuống, “Vì sao đàn ông các người có thể ba vợ bốn nàng hầu, trái ôm phải ấp, lại muốn nữ nhân chúng ta lấy phu là trời, từ một... mà... Chung? Không có chút nào công bình!”

Tô Đình cười không nói.

Tô Anh Lạc nhào tới trong lòng Tô Đình, ôm thật chặt hông của hắn, một bên nức nở một bên lầm bầm nói: “Ta không muốn gả, ta muốn cả đời hầu ở bên người ca ca, chỉ có ca ca mới có thể rất tốt với ta.”

Tô Đình khinh nhẹ vỗ về lưng của nàng, chỉ cảm thấy muội muội trước ngực mềm mại không ngừng chèn ép mình, trong lòng rối cuộc không tự chủ rung động. Thật là đáng chết, hắn vội vàng hơi đẩy nàng ra, quát một cái lỗ mũi của nàng, cười nói: “Có cô nương nhà ai là không xuất giá? Cũng không sợ người khác nói nhảm thoại?”

Tô Anh Lạc ngửa mặt nhìn hắn, ngoác miệng ra, “Ta quản người khác làm cái gì? Ta chỉ cần mình hạnh phúc là tốt rồi.”

Trắng sáng tỏ, Tô Anh Lạc da như mỡ đông, hai tròng mắt xán lạn như đầy sao, càng có vẻ diễm đam đáng yêu. Đôi môi đỏ búng hơi giương, làm như chờ người âu yếm. Tô Đình chợt thấy miệng khô lưỡi khô, còn muốn hôn lên môi muội muội, đem đầu lưỡi của mình đưa vào trong miệng nàng, cướp lấy vị ngọt của nàng.

Tô Anh Lạc phát hiện Tô Đình thở dốc dần dần nặng thêm, không khỏi kỳ quái nói: “Ca ca, người làm sao vậy?”

Tô Đình rời môi từ trong mê loạn giật mình tỉnh lại, bất động thanh sắc đưa nàng đẩy ra, nói: “Không có việc gì, nhất thời mất thần mà thôi. Lạc Lạc, người cũng chớ suy nghĩ quá nhiều, có một số việc nếu không sửa đổi được, chẳng bằng mở rộng tâm tiếp thu đi.”

Tô Anh Lạc trông mắt buồn bã, đáp: “Ta hiểu, ca ca không cần quá lo lắng cho ta.”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Vợ bạn, ta đến cưới

Ngày thứ hai Trần Phạm lại tới cửa, Tô Anh Lạc độ lượng mà tỏ vẻ đã tha thứ hắn.

Nhưng tha thứ chỉ là nói một chút ngoài miệng mà thôi, kỳ thực trong lòng nàng vẫn là cău gắt, loại tâm tình này không chỗ phát tiết, vì vậy liền nổi lên tâm tư trả thù.

Tô Anh Lạc nghĩ, nếu hắn có thể tâm hoa vấn liễu, ta dựa vào cái gì còn muốn vì hắn thù thân như ngọc? Đêm tân hôn, phát hiện thể tử của chính mình

cũng đã không còn tâm thần xử nữ, thì vẻ mặt của hắn nhất định cảnh đẹp ý vui cực kỳ.

Thế nhưng, này lần đầu tiên muốn hiến thân cho ai đây?

Trong đầu thỉnh linh toát ra bóng dáng Tô Đình, Tô Anh Lạc liền vội vàng lắc đầu, đúng là điên, làm sao có thể cùng thân ca ca mình lên giường, đây là loạn luân!

Vừa chuyển niệm, rồi lại không tự chủ được nghĩ tới Triệu Ly Chi, vai rộng hẹp thắt lưng, mặt như ngọc, một đôi mắt đậm tà tình ý nhộn nhạo, đối với nữ nhân lực hấp dẫn rất lớn, cũng khó trách hắn phong lưu thành tính. Nhưng hắn là nam nhân Vân Như Yên, Vân Như Yên là bằng hữu tốt nhất của mình...Minh sao đối với nam nhân của nàng hạ thủ?

Nhưng Triệu Ly Chi cùng Trần Phạm là huynh đệ tốt! Thê tử của chính mình bị hảo huynh đệ của mình cưỡng gian, còn có cái gì so với chuyện này càng đã kích một người nam nhân đây? Nghĩ đến chỗ này, Tô Anh Lạc trong lòng liền dâng lên một trận trả thù vui vẻ.

Triệu phủ.

“Ngươi dĩ nhiên sẽ tìm đến ta, thật làm cho ta ngoài ý muốn.” Triệu Ly Chi khẽ nhắm một hóp trà, nhướn mày nói.

Tô Anh Lạc cười nói: “Có cái gì có thể hết ý? Nói như thế nào đi nữa, chúng ta cũng quen biết mười năm, đến thăm nhà không phải là rất bình thường sao?”

Triệu Ly Chi câu môi, “Thật không? Ta thế nào nhớ kỹ ngươi giống như luôn luôn mắng ta phong lưu, cũng không thế nào đãi tốt ta nha...”

“Đều là thuận miệng nói, ngươi thế nào để ở trong lòng.” Tô Anh Lạc sáng giọng, “Ta gần đây tâm tư buồn phiền, nghỉ luyện một chút chữ, chữ của ngươi xưa nay thiên kim khó cầu, cho nên ta đi cầu ngươi chỉ điểm một hai.”

“Ồ? Là muốn ta bắt tay dạy ngươi sao?” Triệu Ly Chi cười đến áy mũi.

Tô Anh Lạc trên mặt nóng lên, nghĩ thầm mình là đến quyến rũ hắn, thế nào bị hắn đùa giỡn. Nàng rất nhanh trấn định lại, cố ý dịu dàng nói: “Ta chữ quá xấu, tự nhiên là cần đại sư dạy bắt tay dạy.”

“Chữ xấu đừng lo, người đẹp mới làm cho người thích.” Triệu Ly Chi nói đi tới sau án thư, đối với Tô Anh Lạc vẫy vẫy tay, “Đến, đến bên này.”

Tô Anh Lạc theo lời đi tới, chỉ thấy trên án thư bày ra một tờ giấy Tuyên Thành. Triệu Ly Chi đem bút lông đưa cho nàng, thuận thế cầm tay nàng, đem nàng vòng ở trong ngực của mình.

Tô Anh Lạc thân thể cứng đờ, mặt cười cấp tốc đỏ bừng lên, tâm bộp bộp nhảy loạn.

Triệu Ly Chi vui đùa ở càn cổ nàng ngửi, say mê nói: “Ngươi thật thơm...”

Tô Anh Lạc giả bộ trấn định, bị hắn nắm tay lại hơi run rẩy, nàng phun ra một hơi thở, hỏi: “Viết cái gì tốt đây?”

Triệu Ly Chi không đáp, mang theo tay nàng, ở trên tuyên chỉ mây bay nước chảy lưu loát sinh động mà viết ra một chữ.

Tô Anh Lạc vừa nhìn, đầu óc ầm mà một cái, kia rõ ràng là một cái “...” chữ.

Triệu Ly Chi nặng tiếng thở dốc phun ở bên tai Tô Anh Lạc, tiếng nói trầm thấp mỉa mai: “Đây là ta thích nhất một chữ, Anh Lạc ngươi đây có thích không?”

Tô Anh Lạc rung giọng nói: “Triệu Ly Chi, ngươi và Trần Phạm không phải là bằng hữu sao?”

“Đương nhiên, ta và hắn vẫn là bằng hữu tốt nhất.” Triệu Ly Chi bỗng nhiên đưa tay đặt lên bên phải nàng, cố sức xoa, “Cơ thể ta cũng đã sớm nhớ ngươi!”

Nghe hắn nói thẳng rõ ràng như vậy, Tô Anh Lạc cảm thấy hết sức thẹn đồng thời, bên trong lại tuôn ra một cổ ư ớ ỷ. Xa lạ vui vẻ càng không ngừng xâm nhập nàng, nàng thở gấp, nói không thành tiếng, “Lẽ nào ngươi không có... Nghe qua, bằng hữu... Thê, không... Có thể đùa giỡn.”

Triệu Ly Chi chợt xoay người nàng, nghiêng thân đè nàng ở trên án thư, cười khẩy nói: “Tiểu Anh Lạc, ngươi sai rồi, những lời này hắn là nói như vậy, vợ bạn, ta đến cười!”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ta mới không có quyền rũ người

“Người đáp ứng Như Yên rồi...” Tô Anh Lạc nhận thấy được lửa nóng dục vọng của nam nhân đè ở giữa hai chân của nàng, nhất thời khẩn trương liền muốn dùng lời kích thích hắn, còn không chờ nàng nói xong, Triệu Ly Chi môi ẩm mềm đã dính sát, chặt chẽ che lại miệng nàng.

Hắn đầu lưỡi vội vàng cạy ra hàm răng nàng, ôm lấy cái lưỡi hương vị ngọt ngào, hoặc mút hoặc nhẹ cắn, thuần thực trêu chọc, một tay lại nhanh chóng lột ra xiêm y của nàng. Một trắng xuân sắc phơi bày không bỏ sót, nhũ tiêu như cao núi đứng vững, hai đóa hồng mai kiều diễm nở rộ ở đỉnh núi, phảng phất đang chờ người đi hái.

Triệu Ly Chi chạm ngực Tô Anh Lạc, lực mạnh mà vuốt ve ra các loại hình dạng, đầu ngón tay niếp một đóa hồng mai, khe khẽ chà xát.

Tô Anh Lạc chưa từng trải qua những thứ này, bị Triệu Ly Chi khiêu khích, chỉ cảm thấy trần trần khoái cảm tê dại như ngọn sóng lan tràn tới toàn thân, làm nàng run rẩy không ngớt, kim lòng không đành rên rỉ ra.

Triệu Ly Chi rốt cục tách ra nụ hôn dài triền miên thật lâu, ở giữa hai môi mang ra một chút sợ bạc trong suốt, dâm mỹ không thể tả. Trong con người ấm của hắn toát ra ngọn lửa tình dục, một bên cõi ra áo quần trên người mình một bên nói giọng khàn khàn: “Ta là đáp ứng nàng rồi, ai bảo người đến quyền rũ ta? Ta vốn là vẫn muốn người, người còn mình đưa tới cửa, ta thế nào cầm giữ được, hả?”

Tô Anh Lạc cảm thấy then mà hoàn tay ôm lấy mình, vô lực cãi lại: “Ta mới không có quyền rũ người, là chính người quá cảm thú...”

“Không có sao?” Triệu Ly Chi kéo tay nàng ra, đặt ở dục vọng của mình đang ngẩng đầu đứng thẳng, “Ta đây nếu như vậy đem người thao, chẳng phải là cưỡng gian người?”

Tô Anh Lạc lần đầu tiên thấy nam tử trưởng thành, nghĩ đến như thế này nó sẽ vào trong mình, không khỏi sợ hãi nói: “Thật lớn!”

Triệu Ly Chi tà cười, “So với Trần Phạm lớn hơn sao?”

Tô Anh Lạc chỗ nào thừa nhận nói Trần Phạm còn chưa chạm qua nàng, chỉ cắn môi không đáp.

Triệu Ly Chi không tốn sức chút nào đem nàng ôm ngồi ở trên án thư, tách ra chân ngọc thon dài trắng nõn, lộ ra mặt huyền sớm ướt át. Hắn nghĩ thấy được mùi hương mê người kia, vội vàng hưng phấn đem khuôn mặt đi tới, tham lam người, thờ dốt nói: “Tiểu Anh Lạc, người thực sự là cái vụ vật, ta còn không có làm gì người liền chảy nhiều nước như vậy, người ngoan ngoan nghe lời, ta sẽ làm người thoải mái đến trời cao.”

Chỗ kín cứ như vậy mở rộng bị một cái nam tử không chút kiêng kỵ xem xét, Tô Anh Lạc cảm thấy kích thích lại cảm thấy then đến cực điểm, vài lần muốn khép lại hai chân, đều bị Triệu Ly Chi ngăn trở.

“A...”

Bỗng nhiên, hạ thân truyền đến một đạo mãnh liệt vui vẻ, đánh nàng kêu thành tiếng. Nguyên lai Triệu Ly Chi rốt cuộc ngâm vào ngọc châu đã không nhẫn nại được mà nhô ra, đang hăng say liếm láp.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Mở bao

Tô Anh Lạc không tự chủ căng thẳng thân thể, “Triệu Ly Chi, không muốn liếm chỗ đó... A...”

Triệu Ly Chi lại mất diễm tại ngọc, như là một người cái khát nước đã lâu, chỉ lo mút vào mặt hoa không ngừng tuôn ra ở u huyết. Hắn thoáng búng kia bộ ngực mềm mại, đem đầu lưỡi đi vào lỗ nhỏ, bắt buộc động tác giao cấu, ra ra vào vào hút.

Vui thích to lớn cuốn tới, Tô Anh Lạc vẫn cảm giác không đủ, lúc này không lo nổi cái gì liếm si, nâng mông nghênh hợp Triệu Ly Chi xâm nhập.

Nhận thấy được động tác này của nàng, Triệu Ly Chi hưng phấn run, tốc độ càng lúc càng nhanh.

“Ly Chi, Ly Chi...” Vô ý thức ní non tràn ra miệng, Tô Anh Lạc kiều mị rên rỉ, thần trí đã bị cực độ vui vẻ ăn mòn hầu như không còn, “Đừng có ngừng, ta muốn thoải mái lên trời...”

Bỗng nhiên, Tô Anh Lạc gất gao đè lại đầu Triệu Ly Chi, khiến cho đầu lưỡi hắn không thể tiếp tục, theo đường mãnh liệt mà co rút lại co quắp, một dòng nước nóng phun ra ngoài. Tô Anh Lạc nhắm chặt hai mắt, đầu óc trống rỗng, chỉ còn tiêu hồn vui sướng kia quanh quẩn không đi.

Triệu Ly Chi chậm rãi đứng thẳng thân, lưỡi liếm đi nước dính ở lại bên môi, ánh mắt cực nóng như lửa, “Tiểu bảo bối, người bây giờ bộ dáng này quá

thực cực kỳ xinh đẹp, làm ta muốn liêu lĩnh mà giữ lấy người! Hung hăng chà đạp người!”

Mắt thấy hán đồ vật to lớn kia chen vào mặt đạo nhỏ hẹp của mình, Tô Anh Lạc nhất thời khản trương không nói, “Ngô, người quá...”

Cơ thể Triệu Ly Chi đã sớm nhấn nạy hồi lâu, lúc này thất lung chợt nghiêng về phía trước hơi dùng sức, đem tất cả dục vọng vào trong cơ thể nàng.

“Đau quá...” Bị cự vật xé rách xô xuyên qua làm Tô Anh Lạc nghẹn ngào gào lên.

Triệu Ly Chi vội vàng cố gắng di chuyển, phát ra rên rỉ thỏa mãn, “Thật chắc, bảo bối, người nơi này thật tốt, ướt nóng quá, bao cho ta thật là thoải mái.”

Tô Anh Lạc nắm hai cánh tay của hán, thống khổ cầu khẩn nói: “Van cầu người, trước đừng nhúc nhích...”

Nhìn chỗ giao hợp chậm rãi chảy ra huyết hồng, Triệu Ly Chi giật mình không nhỏ, “Người vẫn còn thân xử tử?”

“Đây là lần đầu tiên của ta...”

Triệu Ly Chi trong cơn người lóa ra hưng phấn không rõ, hán câu môi cười khẩy, “Vị hôn thê Trần Phạm dĩ nhiên để ta mở bao trước, ha ha, ta không làm chết người đều xin lỗi hảo huynh đệ của ta.” Dứt lời lần thứ hai cố gắng di chuyển thất lung.

“Trước dừng lại, người quá lớn, ta sẽ bị người xé rách!” Tô Anh Lạc đau đến có chút khó có thể chịu đựng.

“Bảo bối, ngoan, nhẫn nhịn một chút sẽ không đau. Người quá mê người, ta phải hung hăng làm người mới được.”

Triệu Ly Chi lý trí cơ hồ bị tình dục bao phủ, lại không thể chú ý cảm thụ Tô Anh Lạc, thậm chí càng không ngừng thăm dò chỗ u mật kia, thu hoạch càng nhiều tiêu hồn vui sướng.

Đau đớn kịch liệt dần dần biến mất, tê tê đại đại mà khuấy khoả bắt đầu bị phóng đại. Tô Anh Lạc rên rỉ cũng do thống khổ chậm rãi chuyển biến thành hưng phấn,

“Tiểu Anh Lạc, cái miệng nhỏ nhắn phía dưới của người cắn thật chắc, có đúng hay không rất thích ta, hả?”

Mỗi một hạ thân bị xâm nhập đều ở đây bỏ khuyết nhỏ trong một nhọc trống rỗng, tư vị này Tô Anh Lạc đích xác thích vô cùng, những lời như vậy quá cảm thấy thẹn, nàng thực sự nói không nên lời.

“Không nói chính là không thích? Vậy ta còn ở lại bên trong để làm chi...” Triệu Ly Chi làm bộ muốn rút ra vật to lớn.

Tô Anh Lạc vội la lên: “Không muốn... Ta thích...”

Triệu Ly Chi khó nhịn, rút ra cự vật sự háo sắc ma sát hoa huyết của nàng, “Thích gì? Nói mau!”

“Thích... Thích người.” Tô Anh Lạc hạ thân lần thứ hai bị trống rỗng tập kích, lý trí cùng lòng xấu hổ nhất thời bị dục hỏa đốt thành tro.

Triệu Ly Chi lần thứ hai đem cổ sức đem nam căn chen vào, “Nói người là dâm phụ, nói người muốn ta thao người!”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Nói, người nghĩ bị thân ca ca làm!

Cảm giác bị nhồi vào trong làm Tô Anh Lạc thư thích phải nheo lại mắt, lời nói dâm đẳng cũng theo đó tràn ra miệng, “Ta là dâm phụ, mau hung hăng thao ta, ta thật là nhột...”

“Như người mong muốn!” Triệu Ly Chi lực mạnh nắn bóp tuyết hoa no đủ, ở hoa huyết tùy ý mà ra vào trừu cảm, mộng đụng nhau phát ra tiếng dâm mỹ ở trong phòng quanh quẩn, kích thích tình dục giữa hai người.

Tô Anh Lạc chân ngọc thon dài trắng nõn kim lòng khôngặng quần lên thất lung Triệu Ly Chi, dâm dục gọi, “Ly Chi... Phu quân của ta, thật thoải mái... Nhanh hơn chút nữa...”

Triệu Ly Chi hô hấp không khỏi cứng lại, trong miệng mắng: “Thực sự là mười phần dâm phụ! Có đúng hay không vô luận người nào thao người, người đều gọi hán là phu quân?”

“Không phải, a, ta chỉ gọi một mình người là phu quân...” Tô Anh Lạc rất sợ hán lại dẫn vật mình, cuống quýt lấy lòng nói.

“Đã thoải mái, thần chí không rõ sao? Ta không phải là phu quân ngươi, ta là hảo huynh đệ của phu quân ngươi!” Triệu Ly Chi tà nhỉnh cười, chậm lại tốc độ, giọng trầm thấp trong trần đầy mê hoặc, “Đến.”

“Không nên như vậy...” Tô Anh Lạc chống cự.

“Thế nào?” Triệu Ly Chi bắt mắt, lập tức hiểu được, “A, thiếu chút nữa đã quên ngươi thật có người ca ca, gọi Tô Đình đúng không?”

Tô Anh Lạc thẹn thùng nói: “Sẽ rất kỳ quái...”

Triệu Ly Chi ngược lại càng hưng phấn, động tác trừu cảm thêm nhanh, “Loạn luân mới kích thích, mau!”

Tô Anh Lạc hừ nhẹ, “A, Ly Chi ca ca...”

Triệu Ly Chi nảy sinh ác độc mà hướng nơi càng sâu trùng kích, cái chính nói: “Là thân ca ca!”

“Thân ca ca, ngô... Ngươi là thân ca ca của ta.” Dưới sự kích thích mãnh liệt, Tô Anh Lạc chỉ có thể thỏa hiệp.

Triệu Ly Chi lại không chịu dừng lại ở đây, dụ dỗ nói: “Ngươi cái oa dâm phụ, nói mau, ngươi muốn thân ca ca làm!”

Tô Anh Lạc thần kinh yếu đã không đỡ nổi một đòn, phun ra lời nói cực độ lay động, “Ta là cái dâm phụ không biết xấu hổ, ta muốn thân ca ca đem ta thao, hung hăng... A...”

“Vưu vật, đến quyến rũ ta, lại vẫn muốn thân ca ca, ta sáp chết ngươi, sáp chết ngươi!” Triệu Ly Chi ngửa đầu rên rỉ, hạ thân điên cuồng mà cố gắng di chuyển.

“Ca ca... Thật thoải mái, sáp chết ta...” Tô Anh Lạc nhắm hai mắt lại, nghênh tiếp trực kích linh hồn xông tới, phảng phất trước mắt thực sự biến thành Tô Đình, một loại cảm kỳ vui vẻ để cho nàng bay lên trời. Văn Như Yên nói không sai, giao hoan loại sự tình này, quả thực tiêu hồn cực kỳ, người nào có thể nhịn được không làm?

“Đồ dê tiện, kêu dâm đảng một chút, thì ta sáp chết ngươi!” Triệu Ly Chi động tác càng ngày càng dày đặc, cự vật một lần so với một lần vào càng sâu, găm nhẹ ở trong cơ thể Tô Anh Lạc găm nhẹ phát ra lửa nóng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Ca ca trách cứ

Hoan ái qua đi, Tô Anh Lạc trần định mà đem chén thuốc màu nâu đen nuốt vào trong bụng, để tránh lưu lại nòi giống Triệu Ly Chi.

Triệu Ly Chi ngón tay dài nhọn ở trên mặt trắng nõn của nàng vuốt ve, ôn nhu nói: “Thật không nỡ thả ngươi đi, ta hận không thể đưa ngươi nhốt bên người, mỗi ngày cùng ngươi cùng phó Vu son.”

Tô Anh Lạc cười khẽ, “Vậy ngươi không bằng cưới ta?”

Triệu Ly Chi cắn cái môi của nàng, nói: “Nếu nói thì không bằng thiệp, thiệp không bằng trộm, ngươi gả cho Trần Phạm, ta lại trộm ngươi, đó mới kích thích.”

Tô Anh Lạc cau mày: “Biến thái.”

Triệu Ly Chi cười khẩy, “Ngươi cũng thích, không phải sao?”

Tô Anh Lạc cười không đáp, nhìn thoáng qua sắc trời, nói: “Không còn sớm, đưa ta về nhà đi.”

Một chiếc xe ngựa đen Nam Mộc đứng ở ngoài cửa lớn Tô phủ.

Tô Anh Lạc vén rèm xe xuống xe, Triệu Ly Chi động tay động chân, Tô Anh Lạc lại khẩn trương, bởi vì giờ khắc này Tô Đình đang đứng ở trước đại môn nhìn chăm chú vào nàng.

“Ca ca, ngươi thế nào ở đây?” Tô Anh Lạc cười cười đi lên trước.

Tô Đình không trả lời mà hỏi lại: “Người trong xe ngựa là ai?”

Tô Anh Lạc ấp úng nói: “Là... Là Triệu Ly Chi.”

Tô Đình mất sắc mà thấy vết hôn trên càn cổ nàng, khuôn mặt trầm xuống, lời kéo nàng bước nhanh trở về phòng.

“Ba” một tiếng, cửa bị lực mạnh đóng lại.

Tô Đình nhìn chằm chằm Tô Anh Lạc, cau mày chất vấn: “Ngươi và Triệu Ly Chi xảy ra chuyện gì?”

Tô Anh Lạc nhìn gương mặt đẹp trai trước mắt này, đột nhiên hồi tưởng lại coi Triệu Ly Chi là hấn làm cái loại tiêu hồn thực cốt vui vẻ này, đầu óc nóng lên, liền đáp: “Chúng ta lên giường.”

Tô Đình vừa nghe liền nổi giận: “Triệu Ly Chi tên hốn đản này! Lẽ nào hấn không biết ngươi là vị hôn thê Trần Phạm sao?”

Tô Anh Lạc hơi hột nói: “Là ta quyến rũ hấn.”

“Lạc Lạc, ngươi...” Tô Đình sững sờ, lập tức đau lòng vạn phần, “Ngươi... Thế nào như thế tự ái!”

Tô Anh Lạc bất mãn nói: “Ta không có tự ái, ta chỉ là muốn hưởng thụ tư vị hoan ái.”

Tô Đình bật thốt lên: “Tiện nhân!”

Tô Anh Lạc trong nháy mắt đỏ cả vành mắt, “Phải! Ta tiện nhân, muội muội ngươi chính là người như vậy!”

Tô Đình tự biết nói nặng, vội vàng nắm vai của nàng, “Ta thật sự là quá sinh khí mới nói không biết lựa lời, Lạc Lạc ngươi không cần để bụng.”

Bàn tay của hấn vô ý mà ma sát vai nàng một chút, Tô Anh Lạc lại miễn cưỡng mà run lên, thân thể của nàng bắt đầu phát nhiệt, tim đập rộn lên, một cái ý nghĩ to gan ở trong đầu hiện lên.

“Không riêng nam nhân có nhu cầu, nữ nhân cũng có. Nam nhân có thể đi kỹ viện, nữ nhân lại không thể. Kia khi ta trống rỗng tịch tịch phía dưới nhột nhột lại làm sao bây giờ đây? không có khả năng tìm ca của mình hỗ trợ giải quyết chứ? Tựa như ca ca ngươi đến thời điểm khó chịu, cũng không có khả năng tìm đến muội muội ta...”

Tô Đình dùng sức mà đẩy nàng ra, cả kinh nói: “Lạc Lạc, ngươi làm sao sẽ nói ra lời nói như vậy!”

Tô Anh Lạc mở to một đôi mắt to vô tội nhìn hấn, “Ta chỗ nào nói sai rồi sao? Nói tháo để ý không tháo...”

Tô Đình cau mày thờ dài, “... Những từ dâm ngữ này, một cô nương chưa lấy chồng không nên nói nữa!”

“Ca ca mắt húng, ta đây về sau cũng không nói.” Tô Anh Lạc khéo léo lên tiếng, bỗng nhiên lấy tay đỡ lấy cái trán, thân thể lung lay sắp đổ, “Ca ca, đầu của ta đột nhiên thật choáng...”

Tô Đình không biết là kẻ, bước lên phía trước đưa tay đỡ lấy nàng, Tô Anh Lạc lại thuận thế ngã xuống trong ngực của hấn.

“Thân ngươi luôn yếu như vậy.” Như thế nào đi nữa, Tô Đình đối với cô muội muội này luôn luôn quan tâm, “Ta trước diu ngươi đến trên giường nghỉ ngơi, lại mời đại phu đến xem thử.”

Tô Anh Lạc nhưng ở trong ngực hấn không an phận mà giãy dụa thân thể mềm mại, hai luồng mềm mại trước ngực không ngừng đè ép ma sát thân thể hấn, nàng mị nhãn như tơ mà nhìn Tô Đình, dùng một loại tiếng nói mềm nhu mà kiều mị khê gọi nói: “Ca ca...”

Tô Đình thân thể cứng đờ, chỉ cảm thấy cả người khí huyết dâng lên, đầu óc không cách nào tự chủ, rốt cuộc không ý thức được mình nên đẩy ra nàng.

Tô Anh Lạc vươn cái lưỡi thơm tho, liếm một vòng quanh môi hồng nhuận, “Ca ca, ta thế nào cảm giác miệng khô lưỡi khô...”

Tô Đình lý trí rốt cục bị cái lưỡi thơm tho câu đi, ánh mắt buồn bã, cúi đầu sẽ hôn lên đi. Nhưng vào lúc này, ngoài cửa lại vang lên thanh âm Chu Tuệ.

“Phu quân, ngươi ở bên trong sao? Lạc Lạc trở lại chưa?”

Tô Đình trong nháy mắt giật mình tỉnh giấc, lực mạnh đem Tô Anh Lạc đẩy ra, ngum lớn thở hồng hộc, không dám nhìn nàng cũng như liếc mắt, cũng như chạy trốn mà mở rộng cửa đi ra ngoài.

Chỉ thiếu một chút chút! Tô Anh Lạc bức tức giậm chân, đồng thời trong lòng lại rất kích động, ca ca mới vừa đối với mình rõ ràng cũng là động tình. Xác định điểm này, nàng không khỏi câu môi mà cười, hiện tại thiếu cơ hội, có cơ hội liền nhất định có thể bắt được hấn.

Mà cơ hội này rất nhanh thì tới.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Cấm kỵ mê hoặc (1)

Hôm nay dị thường oi bức, không lâu sau bầu trời tối đen, cuồng phong bắt đầu gào thét, đông tố đan xen.

Tô Đình ở trong phòng thông thả đi qua đi lại, thiên nhân giao chiến hồi lâu, rốt cục, hấn đối với Chu Tuệ đang yên tĩnh thêu khăn uyên ương, nói: “Lạc Lạc từ nhỏ liền cực sợ sấm đánh, đêm nay sét đánh vang như vậy, ta phải đi bồi nàng.”

Chu Tuệ tốt bụng cười nói: “Mưa này hẳn là còn lâu mới tạnh, ngươi mau đi đi.”

Tô Đình bước vào trong phòng của Tô Anh Lạc, đã thấy nàng cả người đều tránh núp ở trong chăn, bước lên phía trước vén chăn lên, đau lòng nói: “Lạc Lạc, có ca ca ở, không cần phải sợ.”

“Ca ca!” Tô Anh Lạc thấy Tô Đình mừng rỡ không thôi, nhào vào trong ngực hắn, lạnh run nói, “Ca ca, ta nghĩ đến ngươi gần ta, không bao giờ...để ý đến ta nữa... Ta một người rất sợ hãi...”

Lòng của Tô Đình trong nháy mắt mềm đến rồi tỉnh rồi mù, nhẹ vỗ về lưng của nàng triu mến nói: “Ca ca làm sao nhện tâm không để ý tới ngươi, vừa nghĩ tới ngươi sợ không còn hình dạng, lòng liền vô cùng đau đớn.”

Lúc này, phía chân trời lần thứ hai xẹt qua một đạo tia chớp phát sáng, chiếu đêm tối giống như ban ngày, ngay sau đó một cái sấm sét ầm ầm nổ vang, tựa hồ đại địa đều rung động. Tô Anh Lạc đem Tô Đình ôm càng chặt hơn, sau đó lại đột nhiên nở nụ cười.

Tô Đình mặc danh kỳ diệu, hỏi: “Lạc Lạc, ngươi cười cái gì?”

Tô Anh Lạc nói: “Buổi tối như vậy, như vậy ôm thật chặt ngươi, phảng phất trong thiên địa cũng chỉ còn dư lại hai huynh muội chúng ta, thật tốt.”

Tô Đình cả kinh, “Lạc Lạc, ngươi...”

“Ca ca, ta hỏi ngươi một vấn đề.” Tô Anh Lạc ngửa mặt nhìn hắn.

“Ừm.”

“Nếu mà... Nếu như chúng ta lưu lạc đến một cái trên hoang đảo không người, không bao giờ có thể tiếp tục trở lại nơi này, ngươi... Ngươi sẽ yêu ta sao?”

Tô Đình sửng sò, dĩ nhiên biết ý nghĩ của nàng, cố ý tránh nặng tìm nhẹ nói: “Lạc Lạc ngốc, ca ca vẫn luôn rất yêu ngươi.”

Tô Anh Lạc lắc đầu, “Không phải là tình yêu huynh muội, ta hỏi là tình yêu nam nữ... Ngươi sẽ cùng ta giao hoan sao?”

Tô Đình hít sâu một hơi, nói: “Chúng ta sẽ không lưu lạc hoang đảo... Ta càng không thể nào cùng muội muội của mình giao hoan.”

Tô Anh Lạc chưa từ bỏ ý định, lại hỏi: “Vậy nếu như ngươi trúng xuân dược?”

“Ta sẽ tìm nữ nhân khác.”

“Cạnh ngươi chỉ có ta...”

Tô Đình bật cười, “Ta làm sao có thể trúng xuân dược?”

Tô Anh Lạc chu mỏ nói: “Đáng ghét, ngươi cũng không trả lời không tốt, ta là nói nếu mà... Ngươi liền giả thiết một cái không được sao!”

Cuồng phong từ cửa sổ đóng chặt chui vào, làm đèn đuốc dập tắt, Tô Đình nhìn ánh mắt nóng cháy của Tô Anh Lạc, thờ dãi một hơi nói: “Lạc Lạc, chúng ta là thân huynh muội, có liên hệ máu mủ, có một số việc đã định trước không thể phát sinh.”

“Nữ Oa cùng Phục Hy lúc đó chẳng phải huynh muội sao?” Tô Anh Lạc kích động, “Ta thực sự nghĩ không ra, vì sao huynh muội yêu nhau chính là loạn luân? Tối cùng e ngại người nào?”

Tô Đình dời tầm mắt, “Thế tục chính là như vậy, ngươi cùng ta không thay đổi được cái gì.”

“Vậy nếu như không ai biết? Liền giống bây giờ, sẽ không có người tới quấy rầy chúng ta...” Tô Anh Lạc thanh âm mỉa mai hoặc càng ngày càng thấp, sau đó lớn mật mà vuron lưỡi ở hầu kết Tô Đình liếm một cái.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 12: Huynh muội đoàn tụ (2)

Tô Đình thân thể hưng phấn run lên, muốn đưa nàng đẩy ra, nhưng một đạo sấm sét lần thứ hai rung trời di chuyển mà bỏ xuống, hắn lại không thể không đem nàng ôm thật chặt.

“Ca ca, ta nghĩ làm nữ nhân của ngươi.”

Ôn hương nhuyển ngọc trong ngực, Tô Đình thống khổ nhắm mắt lại, “Ta nên bắt ngươi làm sao bây giờ...”

Tô Anh Lạc nhìn Tô Đình trong quần thật cao khỏi động trướng bông, trong lòng vui vẻ, dụ dỗ: “Ca ca, ngươi cũng là muốn muốn ta đứng hay không? Ngươi xem, nó đã vì ngươi mà ướt, ngươi chẳng lẽ không muốn tiến đến sao?”

Trong con ngươi tràn ngập tình dục của Tô Đình hiện lên một chút giẫy dụa, hắn hầu kết cút gạt mình, nói giọng khàn khàn: “Lạc Lạc, chúng ta là thân huynh muội, không nên như vậy...”

Tô Anh Lạc lại tiếp tục lửa cháy đổ thêm dầu, “Triệu Ly Chi nói bên trong ám áp làm hắn tiêu hồn, chặt đến mức muốn đem hắn tiết ra...”

Tô Đình hai mắt đỏ đậm, “Đủ rồi, đừng nói nữa!”

Tô Anh Lạc thờ gấp dán lên bên tai hắn, mỉa mai nói: “Ca ca, ngươi biết khi ta dưới thân hắn hầu hạ thì nói gì không? Ta nói, ta nghĩ bị thân ca ca đem vào ta sáp, hưng hăng...”

Tô Đình đầu óc ảm đạm một tiếng, trong lòng phòng tuyến triệt để tan vỡ, xông bừa mà vượt qua luân thường cấm kỵ biên giới, xoay người đem muội muội nhà mình đè dưới thân, “Đồ dê tiện thích quyến rũ nam nhân, xem ta như thế nào trừng phạt ngươi!”

Xiêm y đơn bạc bị xé nát, dày đặc hôn gặm nhắm như vậy rơi trên da thịt vô cùng mịn màng, Tô Anh Lạc trong lòng hạnh phúc đầy đến cơ hồ muốn tràn ra, nàng khó nhịn mà giẫy dụa thân thể mềm mại, thoải mái mà rên rỉ, “Ngô, ca ca... Ta muốn...”

Mùi của nàng giống như xuân dược, Tô Đình như đã thủ động dục, không có quá nhiều khởi động, hắn tách ra chân ngọc Tô Anh Lạc, không kịp chờ đợi đem dục vọng đã sưng đau dùng sức đâm vào hoa huyết đã sớm ướt nhẹp.

“A, thật chắc, bị nam nhân khác làm qua vẫn chắc như thế, muốn mạng của ta sao?” Mật huyết không tự chủ co rút lại, nhục bông bị bên trong ấm nóng bao vây lấy, phảng phất bị vô số đầu lưỡi liếm láp, quả thực làm hắn điên cuồng.

Cực vật điên cuồng rút ra chọc vào an ủi Tô Anh Lạc, nàng thờ gấp liên tục, mỉa mai tận hiện, “Ca ca, ngươi so với Triệu Ly Chi còn lớn hơn, a, muốn làm chết muội muội...”

Tô Đình ở trong thân muội muội rất nhanh trừu cảm, cảm kích vui vẻ làm hắn dục tiên dục tử, hắn gặm nhẹ nói: “Sớm biết như vậy, lần đầu tiên của ngươi nên do ta đâm, vô có làm lợi Triệu Ly Chi!”

Tô Anh Lạc không khỏi cười nói: “Ca ca ghen tị...”

Tô Đình đỏ mặt, nâng mông của nàng, thẳng tiến càng sâu, “Ngươi là của ta! Về sau không cho phép ngươi cho hắn thêm!”

“Ta đây cũng không cho phép ngươi cùng chị dâu...”

“Còn muốn cò kè mặc cả! Xem ra là chơi ngươi còn chưa đủ ác, nói, là ca ca thao ngươi, ngươi là thiếu dân phụ, muốn cho ca ca làm chết ngươi!” Tô Đình cúi người ngậm nụ hoa ngọc thượng đồ tươi, dùng răng xi khê cắn một cái.

Trước còn không cho nàng nói lời lẽ dâm đẳng, lúc này lại ngược lại buộc nàng nói, Tô Anh Lạc hưởng thụ Tô Đình gây cho nàng to lớn vui thích, phối hợp kêu lên: “Ta chỉ thuộc về ca ca ngươi, ta là thiếu dân phụ, ca ca mau làm chết ta...”

Tô Đình rút ra cực vật, nhanh chóng đem nàng lật lại, để cho nàng nằm như chó con, mình đỡ từ phía sau tiến vào. Hắn một bên thẳng lưng co rúm, một bên lực mạnh vuốt mông trắng nõn, “Muội muội của ta quả thực tao cực kì, không giống chị dâu ngươi cứng nhắc không thủ vị như vậy, mau gọi, kêu càng phóng đảng ta càng hưng phấn.”

Kiều mỉa rên rỉ, tiếng thờ dốc nặng, lời nói khó nghe, cả phòng tràn đầy mùi vị hoan ái.

Bên ngoài sấm chớp rền vang, mưa như trút nước, bên trong hai người lại vong tình giao cấu, trầm luân trong thế giới dục vọng.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Ở trước mặt chị dâu khiêu khích ca ca

Điên cuồng phóng túng qua đi, lý trí từ từ trở về, cảm giác tội ác cũng theo đó mà tới. Tô Đình ngồi ở bên giường Tô Anh Lạc, khổ não mà cảm lấy đầu của mình, tự trách không ngớt, “Ta thực sự là không bằng cảm thú, rốt cuộc đối với thân muội muội mình làm ra loại sự tình này, ta thật đáng chết!”

Tô Anh Lạc từ phía sau ôm lấy hắn, nhẹ giọng nói: “Ca ca, không phải là lỗi của ngươi, chúng ta chỉ là nghe theo nội tâm của mình cùng dục vọng nguyên thủy. Hai người yêu nhau cùng nhau làm đều là chuyện vui sướng, làm sai chỗ nào? Ca ca, ta yêu ngươi, ta nghĩ mỗi ngày cùng ngươi giao hoan.”

“Lạc Lạc...”

“Ca ca, cuộc sống khổ ngắn, vì sao còn muốn cự tuyệt vui sướng?”

“Đã như vậy...” Tô Đình nhắm mắt, sau đó chợt xoay người lại hôn lên nàng, “Ca ca nguyện cùng ngươi cùng nhau rơi vào vực sâu.”

Ngày thứ hai, Tô Anh Lạc cùng ca ca chị dâu dùng đồ ăn sáng, Tô Đình ngồi ở đối diện nàng.

Chu Tuệ thay nàng gấp một miếng thịt vào trong bát, ôn nhu nói: “Lạc Lạc, đừng cố ăn cơm, ăn nhiều thức ăn một chút.”

“Cảm ơn chị dâu.” Tô Anh Lạc khéo léo gạt đầu, dưới bàn một cái chân ngọc lại đưa đến một bên bấp chân Tô Đình, nhẹ nhàng mà cọ.

Tô Đình ngược mắt nhìn nàng một cái, lại nhìn Chu Tuệ một chút, lập tức cũng bắt động thanh sắc gấp một món ăn đến trong bát nàng, khẽ cười nói: “Đừng ăn nhiều một chút, nhiều hơn nữa to một chút mới tốt.”

Lời này nếu người không biết nghe thấy bất quá là quan tâm bình thường, nhưng bọn hắn đã không phải là huynh muội đơn thuần, lời nói ái muội làm khuôn mặt tươi cười Tô Anh Lạc nổi lên một tầng đỏ.

Chu Tuệ lại nói: “Tối hôm qua lời điện quá kinh khủng, có ca ca cùng ngươi, hẳn là không sợ như vậy chứ?..”

“Có ca ca ở, ta cái gì cũng không sợ.” Tô Anh Lạc hướng về phía Tô Đình dịu dàng cười, tình ý trong sáng mắt Tô Đình tự nhiên đọc được, nghĩ đến tối hôm qua điên cuồng, tâm thần không khỏi rung động.

“Được rồi phu quân, trước đó vài ngày bạn thân ta ngày trước ở chốn khuê phòng truyền thư cùng ta, nói là hôm nay sẽ đi ngang qua nơi này, tiện đường đến xem ta, đêm nay đại khái muốn ở trong phủ.”

Tô Đình khẽ vuốt cằm nói: “Vừa lúc, ngươi cũng buồn bức hồi lâu, khó có được người ghé thăm, nàng tới ngươi liền cùng nàng hảo hảo tâm sự.”

Vào đêm, Tô Anh Lạc gõ cửa phòng Tô Đình.

Cửa vừa mở ra, nàng liền bị người kéo vào bên trong phòng, chống đỡ ở trên ván cửa. Đôi môi đối phương cấp tốc che lại tiếng kinh hô gần kêu ra khỏi miệng nàng, lửa nóng nhân cơ hội tiến vào trong miệng, gần như thô lỗ mà cướp đoạt vị ngọt của nàng, hôn nàng hầu như thở không thông mới buông ra.

Tô Anh Lạc thở gấp nói: “Ca ca, ngươi nếu hôn nữa, ta sẽ nín chết.”

Tô Đình nắm bắt cảm của nàng, giả bộ cả giận nói: “Tiểu yêu, sáng sớm lại dám ở trước mặt chị dâu ngươi mặt khiêu khích ta, thực sự là kỳ cục.”

Tô Anh Lạc tiếng nói ngọt nhu, làm nũng nói: “Người ta nhớ ngươi sao...”

Tô Đình một tay vói vào bên trong áo nàng, cảm vật no mềm kia, lực mạnh mà xoa nắn, “Ta cũng rất nhớ ngươi, ngày hôm nay trong đầu đều là ngươi, làm chuyện gì đều không có tâm tư.”

“Ngô...” Tô Anh Lạc thoải mái rên rỉ, thân thể mềm mại lập tức mềm ở trong ngực hắn, ánh mắt mê ly mà nhìn hắn, “Kia ca ca là nghĩ mặc quần áo còn ta là không mặc quần áo?”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nghĩ làm với người trên giường chị dâu

“Ta khi thì muốn người mặc quần áo, khi thì vừa muốn người không mặc quần áo.” Tô Đình khe khẽ liếm láp thùy tai khả ái của nàng, dùng hạ thân lửa nóng hướng hai cái chân ngọc chà xát, “Nhưng nó chỉ muốn người không mặc tiết khổ...”

Tô Anh Lạc thò tay cầm lấy cự vật lớn lên cứng rắn, vô tình hay cố ý ve vuốt, chọc cho Tô Đình thờ phỉ phò rên rì một tiếng.

“Thực sự là cái đồ tà ác, bẻ gãy mới tốt.” Tô Anh Lạc nắm tay bỗng nhiên chặt lại, làm bộ muốn đem nó tách đoạn.

“Bẻ gãy ai tới thỏa mãn người?” Tô Đình cười xấu xa, sau đó hơi nheo lại mắt, “Có đúng hay không muốn đi tìm Triệu Ly Chi?”

Tô Anh Lạc cắn môi của hắn, cười duyên nói: “Ca ca độc chiếm dục thật mạnh, thật yêu, thật ghen...”

Tô Đình cắn ngược lại nàng, “Chỉ cần vừa nghĩ tới lỗ nhỏ cho phép nam nhân khác đi vào, ta liền đỏ kị phát cuồng.”

“Ta đây nếu để cho nam nhân khác tiến vào, ca ca sẽ làm sao đây?” Tô Anh Lạc cố ý đùa hắn.

Tô Đình rên một tiếng, nói: “Kia ca ca liền mỗi ngày cho cái miệng nhỏ đói khát phía dưới của người ăn no, để cho người đối với nam nhân khác không còn có bất luận cái gì dục vọng.”

“Ta liền thích ca ca nam nhân bá đạo như vậy...” Tô Anh Lạc chủ động vuron lưỡi khe liếm môi mòng Tô Đình, một tay lại đang không ngừng ve vuốt hắn.

Tô Đình không nhịn được nàng quyến rũ như vậy, ngậm vào cái lưỡi thơm tho tham lam mút vào. Con người tràn đầy tình dục về càng ngày càng đậm thì hắn đè lại tay nàng, nói giọng khàn khàn: “Lạc Lạc, đi vào phòng người, ta nghĩ người.”

“Không... Không đi phòng ta, liền ở ngay đây.” Tô Anh Lạc ngược lưng chôn đầu trong ngực hắn, “Ta muốn làm với người trên giường chị dâu.”

Tô Đình lẳng lặng sốt sau đó lập tức liền cự tuyệt, “Không được, chị dâu người lúc nào cũng có thể trở về, Lạc Lạc, đừng bước bình.”

“Nàng và nữ nhân kia ở trong sương phòng trò chuyện rất vui vẻ, một chốc cũng chưa về. Ca ca, ôm ta lên giường, ta mở hai chân lộ ra cho người thao...” Tô Anh Lạc dục mắt mê ly, môi đỏ mọng khẽ nhếch, nói giọng xấu xa.

Tô Đình yêu cực kỳ đáng đáp phóng đảng như vậy của nàng, lập tức bất chấp tất cả, đưa nàng ôm ngang lên, bước nhanh đến hướng giường lớn khắc hoa văn đi đến.

Tô Anh Lạc lúc này nằm ở trên giường vốn chỉ thuộc về Chu Tuệ, một loại khoái ý liền ở trong lòng bốc lên, bành trướng.

“Tiểu yêu, chiếm vị trí chị dâu người có đúng hay không cảm thấy đặc biệt kích thích?” Tô Đình sao lại chẳng biết nàng nhỏ mọn, hắn vội vàng đem hai người cởi sạch, từ phía sau lưng đưa nàng ôm vào trong ngực, một tay đùa nụ hoa trên đóa hoa mềm mại, tay kia lại mò tiểu đậu đậu nhạy cảm trong khe, miệng kề sát tới bên tai nàng nhẹ nhàng thổi khí.

“Ngô... Ca ca, rất thích người làm như vậy... Thoái mái đã chết...” Khoái cảm tê dại trong nháy mắt lan tràn toàn thân, Tô Anh Lạc rên rì, khó nhịn mà gãy dựa thân thể mềm mại.

Bị muội muội chia mộng vào mà cọ, Tô Đình thở gấp, ngón tay thon dài nặng nề mà gây tiểu đậu đậu đã sung huyết, “Thích bị thân ca ca đùa bỡn, chẳng biết cảm thấy thế?”

“Là thân ca ca thao ta, ta thích bị thân ca ca đùa bỡn, a...” Bén nhọn kích thích kéo tới, Tô Anh Lạc thoái mái, thanh âm đều run.

Tô Đình nghe nàng nói lời dâm đẳng, cự vật hưng phấn tựa hồ lại phồng lớn hơn một vòng, “Thực sự là cái tao hóa, nước đều chảy tới trên giường, chị dâu người phát hiện làm sao bây giờ?”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Làm thân muội muội không coi thê tử vào đâu

Tô Anh Lạc thở gấp, “A... Ta không biết, ca ca, người nói làm sao bây giờ...”

Tô Đình liếm láp thùy tai nàng, thần trí càng mê loạn, “Chẳng lẽ muốn ta nói cho nàng biết, ta ở trên giường của nàng làm thân muội muội của mình?”

Tô Anh Lạc cả người run lên, hưng phấn không thôi, “Đúng... Ngươi cứ như vậy nói cho nàng biết.”

“Dâm phụ!” Tô Đình khễ nguyên rủa một tiếng, đem mặt của nàng chuyển hướng mình, đang muốn cùng nàng hôn môi, không ngờ đúng lúc này, thánh giác nhạy bén, nghe được tiếng cô gái nói chuyện loáng thoáng truyền đến.

“Nguy rồi! Chị dâu ngươi trở về!” Tô Đình biến sắc, vội vàng nhảy xuống giường, rất nhanh đi lấy quần áo tán loạn trên mặt đất.

Nghe tiếng nói chuyện càng ngày càng gần, Tô Anh Lạc khẩn trương đến chân tay luống cuống. Bị bắt gian tại chỗ cũng thì thôi, mấu chốt là bọn họ huynh muội loạn luân, này như thế nào phải?

“Ca ca, chúng ta làm sao bây giờ...”

Mặc quần áo khăng định không còn kịp rồi, tránh chỗ nào đây? Sau tắm bình phong không được! Màn che sau càng không được! Cuối cùng, Tô Đình đem quần áo toàn bộ nhét vào đáy giường, đối với Tô Anh Lạc nói: “Ngươi cũng đi vào, mau!”

Tô Anh Lạc không suy nghĩ nhiều, người trần truồng cuống quýt tiến vào đáy giường, Tô Đình sau đó cũng theo chui vào, ghé vào bên hông nàng.

Đúng lúc này, cửa “Kẹt kẹt” một tiếng bị đẩy ra, hai nữ tử chậm chậm đi đến. “Phu quân.” Là thanh âm Chu Tuệ.

Không có trả lời.

“Phu quân?” Một trận thanh âm bức rèm che thạch anh đục nhau truyền đến, là Chu Tuệ vào bên trong tiến tới.

Nhìn cặp giày thêu bước vào kia, Tô Anh Lạc bắt được tay Tô Đình, tìm đập lợi hại, thở mạnh cũng không dám, sợ bị Chu Tuệ phát giác.

Tô Đình nghiêng đầu hướng nàng bên này, đáy giường tia sáng tuy rằng cực nhỏ, nhưng Tô Anh Lạc vẫn đang thấy rõ ràng, hấn đối với mình nở nụ cười. Trong nháy mắt, lòng thấp thỏm bất an trấn định không ít.

“Đi? Trong phòng rõ ràng đốt đèn, thế nào không gặp người?” Chu Tuệ lẩm bẩm đi ra ngoài.

“Phu quân ngươi không ở trong sao?” Nữ tử vào cùng nàng hỏi, thanh âm xa lạ, chắc là vị kia bạn thân Chu Tuệ chốn khuê phòng.

Chu Tuệ cười nói: “Đại khái là ở chỗ muội muội của hấn đi. Hấn không ở đây, vừa lúc, ta cho ngươi xem khăn uyên ương ta thêu mấy ngày nay. Thêu đã lâu rồi, phu quân sợ ta mệt, mỗi ngày chỉ để ta thêu một lát, nếu không đã sớm xong rồi.”

Nữ tử hâm mộ nói: “Phu quân thật là thương ngươi.”

Tô Anh Lạc nghe trong lòng không dễ chịu, liền có chút tức giận mà cắn môi Tô Đình, không ngờ lại bị chế trụ, hấn đầu lưỡi nhân cơ hội tiến vào trong miệng nàng, ôm lấy nàng cùng cái lưỡi thơm tho triền miên.

Dưới tình huống như vậy hôn nồng nhiệt, Tô Anh Lạc cảm thấy kích thích không ngớt, dịch bên trong nhất thời tuôn ra, mà Tô Đình mới vừa rồi bị sợ đã mềm nhũn lúc này cũng ngừng đầu đứng thẳng.

Tô Đình tách ra cánh môi triền miên hôn, tiểu tâm dục dục nằm úp sấp đến trên người nàng, đến bên tai nàng tận lực giảm thấp thanh âm nói: “Đem móng nhếch lên đến một ít, ta muốn vào trong thao ngươi.”

“Sẽ bị phát hiện...” Tô Anh Lạc có chút hoảng, vài chục bước ở ngoài chính là hai nữ tử đang nói chuyện, bọn họ sao có thể không coi các nàng vào đầu giao cấu? Nhưng người càng ngày càng nóng, u huyết trống rỗng cũng cần an ủi, không khỏi chống móng lên, lấy phương tiện Tô Đình tiến vào.

Tô Đình một tay vịn cự vật nhắm ngay miệng, thất lưng ưỡn một cái, thuận lợi mà tiến vào nơi mật hoa ẩm ướt kia. Cảm giác căng mịn bao vây làm hấn hầu như mất hồn, “Bất kể, bị phát hiện ta cũng muốn ngươi...”

Tô Anh Lạc vừa sợ lại hưng phấn, chặt chẽ che miệng lại, phòng ngừa mình sẽ kim lòng khôngặng lẳng kêu thành tiếng.

Tô Đình vừa mới bắt đầu không dám có động tác lớn, chỉ là chậm rãi co rút, có thể tăng cao tình dục dần dần, tốc độ của hấn cũng càng lúc càng nhanh. Thanh âm rên rỉ kiềm chế cùng không gian nhỏ hẹp phía dưới, rõ ràng trêu chọc hai người yếu ớt thần kinh.

Ở dưới mí mắt thê tử làm thân muội muội, trên đời này có bao nhiêu người có thể làm được? Yêu đương vụng trộm thêm loạn luân cùng kích thích khiến Tô Đình đầu óc trống rỗng, chỉ biết càng không ngừng trừu cảm Tô Anh Lạc hoa.

Tô Anh Lạc bị hấn áp lực lại điên cuồng mà đánh tới, khuấy khoả càng để lâu càng nhiều, cái móng càng kiều nhô cao, thậm chí muốn Tô Đình phải đâm sâu một chút, cuối cùng bạo phát sát biên giới.

Tô Đình nhận thấy được nàng dâm huyết bắt đầu co quắp, biết nàng muốn cao trào, vội vàng dâng ra một tay lực mạnh nắm tuyệt nhũ, “Chờ ta! Ta cũng muốn đến rồi... A...”

Chu Tuệ cùng nàng kia nhưng vô tri vô giác, trò chuyện với nhau thật vui, đáy giường hai huynh muội cũng đã đồng thời leo lên đỉnh vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Càng sợ mất đi người

Mới vừa đã trải qua một trận đại chiến hai người lúc này đều là mồ hôi đầm đìa. Tô Anh Lạc khí lực toàn thân phảng phất bị mất đi, tê liệt trên mặt đất, hơi thở gấp.

Tô Đình từ trong thân thể của nàng rút ra, nằm thẳng đến bên cạnh nàng, đang cầm mặt của nàng.

Lúc này, nàng kia che miệng ngáp một cái.

“Có đúng hay không một môi?” Chu Tuệ hỏi.

Nữ tử đáp: “Ta luôn nghỉ ngơi rất sớm, vừa đến thời điểm này liền ngáp, dường thành thói quen.”

Chu Tuệ đứng lên nói: “Ta đây đưa người trở về phòng, tiện đường đi ta xem

phu quân có ở phòng muội muội hần không, gọi hần trở về.”

Phòng cửa bị mở ra rồi đóng lại, một lát sau, Tô Anh Lạc cùng Tô Đình từ đáy giường bò đi ra.

Tô Anh Lạc chỉnh y phục ăn mặc, bỗng nhiên “Xì” cười, nói: “Cùng ca ca yêu đương vụng trộm thật kích thích, chơi thật vui.”

Tô Đình bắt đắc dĩ nhéo mũi của nàng, “Thua thiệt người còn cười được, ca ca sớm muộn cũng bị người hại chết...”

Tô Anh Lạc khinh rên một tiếng, nói: “Vậy người về sau đừng đụng ta là được rồi! Chúng ta làm huynh muội bình thường.”

Tô Đình nhướn mày, nắm cằm của nàng, “Tiểu yêu, đem ca ca hôn câu đi đã nghĩ không phụ trách?”

“Người không sợ thân bại danh liệt sao?” Tô Anh Lạc nghiêm túc nhìn hần.

“Sợ.” Tô Đình giơ tay lên vuốt ve mặt của nàng, mắt sáng như sao trong ẩn tình đưa tình, “Nhưng ta hiện tại càng sợ mất đi người. Nếu chọn giữa người cùng thanh danh, Lạc Lạc, ta sẽ chọn người.”

Tô Anh Lạc trong lòng nóng lên, suýt nữa cảm động đến xuống lệ. Nàng ôm hông của Tô Đình, đầu tựa ở trên ngực hần, nghe tiếng tim đập hữu lực, nức nở nói: “Ca ca, tìm không ra nam nhân thứ hai so với người đối với ta tốt.”

Tô Đình vỗ vỗ lưng của nàng, “Được rồi được rồi, quần áo nón này chỉnh tề cũng nhanh trở về phòng đi thôi. Ở trên đường nếu như đụng phải chị dâu người, người nói mới vừa cùng ta đi trong vườn hoa thừa lương tán phỉm.”

Tô Anh Lạc mỉm cười cười nói: “Tất cả nghe ca ca.”

Sau ba ngày, là sinh nhật mười sáu tuổi của Vân Như Yên, nàng ở trong nhà thiết yến, chỉ mời mấy bạn tốt đến nhà chúc mừng.

Tô Anh Lạc ăn mặc một phen, thời điểm đến Vân phủ, Triệu Ly Chi cùng Trần Phạm đã sớm một nhịp tới trước, nâng cốc nói chuyện vui vẻ.

“Anh Lạc! Người thế nào bây giờ mới đến!” Vân Như Yên vừa thấy nàng lập tức mặt mày rạng rỡ, vội vàng sang đây nắm cánh tay của nàng.

Trần Phạm từ sau khi bị Tô Anh Lạc ở kỹ viện bắt gian, đối vị hôn thê này luôn cảm thấy thẹn trong lòng, lại thấy nàng đợi thái độ của mình không lớn bằng ngày xưa, ánh mắt nhìn mình thường xuyên hàm chứa lãnh ý, không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Lúc này thấy Tô Anh Lạc quần áo mỹ lệ rung động lòng người, Trần Phạm vội vàng đứng lên, tươi cười nói: “Anh Lạc, người đã đến rồi.”

Tô Anh Lạc nhàn nhạt lên tiếng, liền không nhìn hần nữa.

Triệu Ly Chi tự tiểu phi tiểu cùng nàng lên tiếng chào, “Anh Lạc, đã lâu không gặp.”

“Đúng nha, đã lâu không gặp.” Tô Anh Lạc nhướn mày lên, “Thu liễm sao? Không có trêu hoa ghẹo nguyệt nữa chứ? Nếu để cho ta biết người chuyện có lỗi với Như Yên, ta cũng không tha cho người!”

Trần Phạm tự mình đa tình mà rằng nàng còn nhớ hẳn chuyện chơi gái, lời này nói là cho mình nghe, không khỏi sắc mặt ngượng ngùng.

Triệu Ly Chi cười ha ha, ngữ nghĩa hai ý nghĩa nói: “Có cảnh cáo của người, ta là trăm triệu không dám nhìn thêm nữ nhân khác một cái.”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Chơi trốn kiếm phía sau mình mục trương đảm

Vân Như Yên vừa nghe hắn nói như vậy, vui vẻ nhào tới hôn hắn một ngụm, lại bị hắn cắn không buông. Hai người phảng phất đã quên còn có người ngoài ở đây, hôn khó bỏ khó.

Trần Phạm có chút lúng túng nhìn Tô Anh Lạc liếc mắt, Tô Anh Lạc lại mở ra khuôn mặt khác, trực tiếp ngồi đến bàn bên cạnh, giờ đĩa rau. Trần Phạm cũng ngồi xuống theo ăn cơm. Qua một lúc lâu, Triệu Ly Chi cùng Vân Như Yên triển miên xong mới vào chỗ ngồi.

Cơm ăn đến phân nửa, hạ nhân Trần gia chạy tới, nói là Trần lão gia gọi Trần Phạm trở về xử lý sự tình, sinh nhật yến cũng chỉ còn lại có ba người.

Tô Anh Lạc một bên vừa ăn cơm một bên quan sát Triệu Ly Chi cùng Vân Như Yên dứt com dứt rượu cho nhau, thập phần không nói gì.

“Com nước no nê, chúng ta chơi chút gì đây?” Vân Như Yên tay chống đầu, nhàm chán hỏi.

“Chơi trốn kiếm.” Triệu Ly Chi đề nghị.

Đây không phải là trò chơi của tiểu hài tử sao? Tô Anh Lạc càng không nói gì.

Vân Như Yên lại tích cực hưởng ứng nói: “Tốt nhất tốt nhất! Người nào tới bắt đây?”

“Sinh nhật của người, đương nhiên là người tới bắt.” Triệu Ly Chi tiến đến bên tai nàng, phun hơi thở ấm áp trên thùy tai nàng, mập mờ nói, “Bắt được ta có thưởng yêu.”

Vân Như Yên khuôn mặt tươi cười cấp tốc hiện lên hai đóa mây đỏ, ngượng ngùng cúi đầu nói: “Được.”

Tô Anh Lạc bỗng nhiên có dự cảm, Triệu Ly Chi động tác này nhất định là mưu đồ gây rối, trong lòng rối cuộc mơ hồ có vài phần mong đợi.

Vân gia dùng bữa thịnh vốn là lớn, đem bàn ăn cơm ghế bên tường sau, còn ra một sân trống trải.

Triệu Ly Chi tự mình thay Vân Như Yên che xong mặt, “Được rồi, bắt đầu đi.”

Tô Anh Lạc thấy hắn đối với mình câu môi cười khẩy, tâm không khỏi bang bang nhảy lên, nghĩ cách hắn xa một chút, lại bị hắn ôm cổ.

“Ly Chi, Anh Lạc, các người ở nơi nào nha?” Vân Như Yên như cái người mù một dạng, thò tay trên không trung quơ loạn.

“Ta ở bên cạnh.” Triệu Ly Chi như không có chuyện gì xảy ra hướng nàng hô, lời kéo Tô Anh Lạc rất nhanh trốn được bên kia.

Hắn đói khát mà hôn Tô Anh Lạc, tham lam mút vào cái lưỡi thơm tho, sau đó dán lên lỗ tai của nàng thấp giọng nói: “Thế nào đều không tới tìm ta?”

Tô Anh Lạc bị hắn hôn như nhũn ra, lại ra vẻ giả vờ, nói: “Tìm người làm cái gì?”

“Làm cái gì?” Triệu Ly Chi ở bên tai nàng cười nhẹ, tiếng nói bên trong lộ ra mùi vị tình dục, “Còn có thể làm cái gì? Tao hóa, đương nhiên là tìm để người sung sướng!”

Tô Anh Lạc bụng dưới nóng lên, thấp thấp giọng mắng: “Luu manh...”

“Chỉ người có được hay không?” Triệu Ly Chi mang theo tay nàng phóng tới dục vọng đã thật cao đứng lên trong quần, nói giọng khàn khàn: “Ta nhớ người nơi này đều đau, thật muốn hiện tại liền đem người giải quyết tại chỗ.”

Tô Anh Lạc sợ hết hồn, “Người chó làm loạn!”

“Các người thế nào cũng không có thanh âm, ta như thế nào bắt a?” Vân Như Yên có chút tức giận.

“Ta ở bên cạnh nha.” Tô Anh Lạc cười hướng nàng hồ, sau đó bị Triệu Ly Chi dẫn đến bên kia, lần thứ hai che lại miệng nàng, bàn tay trực tiếp vói vào áo lót bên trong đùa dỡn hai luồng mềm mại no đủ.

“Ngô...” Rên rỉ đám tràn ra miệng, Tô Anh Lạc cuống quýt cắn môi dưới.

“Anh Lạc, người đang ở đâu? Ly Chi?”

Tô Anh Lạc nhìn Vân Như Yên chung quanh loạn chuyển, mà mình ở trước mặt của nàng bị nam nhân của nàng đùa dỡn, cảnh tượng như vậy phá lệ kích thích thần kinh của nàng, không khỏi tuôn ra trận trận ướt ý.

Triệu Ly Chi thờ gấp nói: “Tiểu Anh Lạc, người bây giờ hưng phấn rất tốt, phía dưới nhất định ướt đầm chứ? Có đúng hay không đặc biệt mong muốn ta làm người, hả?”

Tô Anh Lạc dục mắt mê ly mà nhìn hắn, khó khăn lắc đầu.

“Nói láo...” Triệu Ly Chi hai ngón tay thon dài cổ sức nhéo nụ hoa đã sớm trở nên cứng rắn.

Tô Anh Lạc thân thể run lên, hầu như muốn kêu thành tiếng.

“Đều không ra, không chơi!” Vân Như Yên bủi môi, thò tay cời ra miếng vải bịt mắt, nhưng đáng tiếc cũng bế tắc.

Tô Anh Lạc cuống quýt đẩy Triệu Ly Chi ra, chạy qua một bên chỉnh trang quần áo của mình.

Triệu Ly Chi một bên giúp Vân Như Yên nhận vải, một bên thờ dài nói: “Chưa bắt được, đáng tiếc, tưởng thưởng đã không có, ta còn muốn trừng phạt người một cái.”

“Cái gì nghiêm phạt?”

“Phạt không cho phép người mặc quần áo, phạt chính người tách ra hai chân...” Hắn hiện tại dục hòa dâm cao, nhất định phải phát tiết một chút.

Vân Như Yên thoáng nhìn bụng dưới hắn thật cao nhô ra, khuôn mặt lập tức đỏ,

“Đáng ghét...”

“Ta đây liền không quấy rầy chuyện tốt của các người, đi về trước.” Tô Anh Lạc ho nhẹ một tiếng, thừa dịp Vân Như Yên không chú ý, đối với Triệu Ly Chi liếc mắt đưa tình, cười đi.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Ca ca quá ghen tuông

Tô Anh Lạc về đến nhà thì sắc trời đã tối, trở lại gian phòng của mình đốt đèn, lại thỉnh thoảng thấy bên giường ngồi một người, không khỏi bị giật mình.

“Ca ca!” Tô Anh Lạc vuốt ve ngực, “Người lại làm ta sợ!”

Tô Đình lặng lẽ nhìn nàng, “Người đi đâu?”

“Hôm nay là sinh nhật Như Yên, ta đi chúc sinh nhật nàng.” Tô Anh Lạc đến bên cạnh hắn ngồi xuống, làm nũng dường như ôm cánh tay của hắn, “Ca ca, người ăn xong cơm tối sao?”

Tô Đình không đáp, ánh mắt quan sát sắc mặt nàng, chợt hỏi: “Triệu Ly Chi cũng đi chứ?”

Tô Anh Lạc lúc này đã nghe thấy được một cỗ nồng nặc mùi dâm, lại cũng chỉ có thể nhắm mắt nói: “Hắn là nam nhân Như Yên, đương nhiên muốn đi...”

Tô Đình tự tiểu phi tiểu nói: “Lạc Lạc ăn mặc trang điểm xinh đẹp như thế, là vì đi quyến rũ hắn sao?”

Tô Anh Lạc vội vàng gỡ đầu, “Không phải! Chúng ta không có làm cái gì...”

“Ta không tin.” Tô Đình giọng nói vô cùng bình tĩnh, sâu thẳm trong con người lại bùng lên ngọn lửa cuồng bạo.

Tô Anh Lạc bắt đắc dĩ, “Vậy người muốn như thế nào mới tin?”

“Kiểm tra.” Tô Đình dứt lời hung mãnh mà đè nàng xuống giường, thô lỗ mà cời ra nàng cạp váy, một chân gạt bên trong tiết khô, tách ra cặp chân ngọc thon dài trắng nõn chân ngọc, “Ta muốn kiểm tra ngươi có hay không bị hấn làm sưng, trong mị có hay không bị làm được nhảy ra đến...”

Tô Anh Lạc nghe hấn nói ra như vậy, hạ lưu không thể tả, cảm thấy nhục nhã đồng thời tình dục trong nháy mắt bị nhen lửa.

Hoa huyết của nàng không có chút lỏng nào, huyết khẩu đã chảy ra dâm thủy trong suốt, dục vọng lúc lặng yên bùng lên, tản ra đường như mùi thơm như mị thuốc. Tô Đình khó khăn nuốt một cái nước bọt, cực kỳ gắng sức kiềm chế muốn vuron lưỡi đi liếm láp mướt vào huyết động, nói giọng khàn khàn: “Thế nào chảy nhiều như vậy nước...”

Bị ca ca nhìn soi mói, Tô Anh Lạc tình càng nóng như sôi, trong thanh âm lộ ra khó nhịn, “Hấn ôm ta thân... Ta...”

Tô Đình thấp thỏm, “Điều ướt thành như vậy, lúc đó có đứng hay không rất muốn cho hấn?”

Tô Anh Lạc phun ra cái lưỡi thơm tho liếm môi đỏ mọng khô cạn của, hình như có tiếc nuối nói: “Như Yên ở đây...”

Tô Đình hơi híp mắt lại, “Nàng nếu là không ở đó, các người liền giao hoan chứ?”

“Ừm...” Tô Anh Lạc ý loạn tình mê đã bắt chấp ca ca ghen tương, “Hấn nói hấn không thể đem ta giải quyết tại chỗ...”

“Dâm phụ!” Tô Đình cắn răng nắn một tiếng, ngón giữa thon dài xâm nhập vào khe hở, bắt đầu thông thả co rút.

Tô Anh Lạc hoa tâm trống rỗng chiếm được một chút an ủi, không khỏi thoải mái rên rỉ lên tiếng, “Ngô, ca ca...”

“Cái miệng nhỏ nhắn xem ra thật là dói, một tay ngón tay đều cắn chặt như thế, nếu như vào ta người còn không đem cắn đứt?” Tô Đình ngón tay ở bên trong nàng trừu đưa nhanh hơn, “Người cái này tao hóa, có nghĩ là ca ca khiến cho người thoải mái hơn?”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Tiết

Một tay ngón tay hiển nhiên không thỏa mãn được Tô Anh Lạc, trái lại đem nàng dục hỏa càng cao hơn, nàng rên rỉ sung sướng, lại gần như cầu xin, “Thật là khó chịu, muốn ca ca...”

Tô Đình lại ý xấu mà rút ngón tay ra, lãnh khốc nói: “Cầu ta!”

“Cầu người...” Tô Anh Lạc mê loạn mà kéo ra vạt áo, hai luồng rất tròn no đủ nhảy thoát đi ra, sau đó lại đem một đôi tay ngọc nhỏ dài đặt lên đi, bắt đầu vuốt ve đùa bỡn chính mình, mị nhãn như tơ mà nhìn Tô Đình, yêu kiều, “Ngô... Ca ca, mau cho ta... Thật là muốn muốn...”

Thấy một màn như vậy, Tô Đình nhất thời huyết mạch phẫn trào, dưới bụng cự vật càng cứng rắn như đá, “Thực sự là cái tiểu yêu quyến rũ nam nhân! Muốn thật sao? Ca ca sẽ làm người thoải mái đến khóc!”

Tô Anh Lạc khát vọng hấn dùng dấp dấp kia đến xô xuyên qua mình, không đoán đến nhưng chỉ là hai ngón tay, không khỏi khó nhịn mà giẫy dụa thân thể mềm mại, “Ca ca, không đủ... Ta còn muốn càng nhiều...”

“Đừng nóng vội, tin tưởng ca ca.” Tô Đình dụ dỗ, hai ngón tay nhưng có quy luật mà ở trong mặt nước hoa trong trừu đưa, ngón cái lại bắt đầu vuốt ve viên ngọc ở giữa khe.

Đây là nguồn suối vui sướng, đơn giản đã đem Tô Anh Lạc khiêu khích phải kêu, “A, thật thoải mái... Ca ca đừng có ngừng...”

“Tao hóa, chuẩn bị nghênh tiếp mãnh liệt vui vẻ hơn đi!” Tô Đình cười khẩy, bỗng nhiên đem hai ngón tay cong lên, chuẩn xác mà kích thích điểm G nhạy cảm, đồng thời tay kia cũng tăng thêm lực đạo chà đạp hạt đậu đỏ.

“A... Ca ca, không muốn... Ta không cần...” Vui sướng đánh thẳng vào linh hồn, cường liệt quả thực làm Tô Anh Lạc khó có thể chịu đựng, nàng liều mạng nghĩ khép lại hai chân, lại bị Tô Đình dùng hai chân của mình ngăn chặn không thể động đậy.

“Người cái lăng hóa, dĩ nhiên cũng sẽ có thời điểm gọi không cần? Đáng tiếc hiện tại đã chậm...” Tô Đình cúi người vũng vàng hôn nàng, đưa tất cả cầu xin tha thứ toàn bộ tàn khốc mà che lại.

Theo một cổ mắc tiểu vọt tới hạ thể, Tô Anh Lạc nước mắt cũng tuôn ra viền mắt.

Tô Đình ôn nhu liếm rơi nước mắt của nàng, ngón tay động tác lại càng thêm hung bạo, “Ta muốn xem người đi ra, mau!”

“Không muốn... Ta không muốn đi tiểu ở trước mặt ca ca...” Tô Anh Lạc mang theo nước mắt trong con ngươi tràn đầy kinh khủng, cảm thấy thận phải lắc đầu. Nhưng mãnh liệt mắc tiểu hoàn toàn thoát khỏi nàng khống chế, một lượng nước cuối cùng vẫn từ hạ thể của nàng phun tung tóe ra.

Tô Đình thanh âm hưng phấn run run, “A, vật nhỏ, bộ dáng ngươi bây giờ đẹp quá, thật muốn cùng ngươi cùng nhau.”

Theo nước tiểu tổng ra, thận thùng cùng khuây khoả đan xen vào nhau, Tô Anh Lạc hưởng thụ một loại vui sướng trước nay chưa từng có, linh hồn cũng không biết phiêu diêu tới nơi nào.

Loại vui vẻ này không có gì sánh kịp, bồi hồi hồi lâu mới tán đi, khôi phục thần trí Tô Anh Lạc vô lực xụi lơ ở trên giường.

“Tao hóa, thoải mái đủ chứ? Hiện tại đến phiên ta!” Tô Đình không kịp chờ đợi đỡ lấy mình nhắm ngay miệng lầy lội dâm dăng không thể tả.

Tô Anh Lạc mang theo tiếng khóc nức nở nói: “Ca ca, ta không có khí lực...”

“Ngươi không cần di chuyển, ta đến là tốt rồi.” Nhìn nơi béo mập bị cự vật mở ra, toàn bộ dục vọng bị ảm mà chặt chẽ bọc lại, Tô Đình tự ức mà rên rỉ một tiếng.

“Ngô, ca ca...” Mới vừa thư sướng Tô Anh Lạc hừ nhẹ, dục vọng dần dần sống lại, muốn lần thứ hai bị chinh phục.

Hạ thân bị đâm mạnh, Tô Anh Lạc hai luồng trắng bóng mềm càng không ngừng trên dưới trái phải đung đưa, mang đến cho Tô Đình cảm giác cường đại trùng kích.

“Như vừa rồi một dạng, tự cấp ta xem” Tô Đình một bên thấp thỏm gấp trừu cảm, một bên ra lệnh.

Tô Anh Lạc nghe lời mà cảm chính mình, vượt ve ra các loại hình dạng, còn không thì dùng đầu ngón tay chà xát làm nhừ tiêu cứng rắn như đá. Đôi môi đỏ búng khê nhếch, con ngươi khép hờ hiện một tầng nồng nặc tình dục, nóng bỏng mà nhìn Tô Đình.

“Ca ca, thao ta thật là nhột... Hưng hăng chơi ta...”

“Thật lay động nha, lãng hóa quyền rũ thân ca ca, tiện nhân! Ta làm chết ngươi!” Tô Đình hai mắt đỏ đậm, nắm bấp đùi nhẵn nhụi của Tô Anh Lạc, hạ thân cố gắng di chuyển càng lúc càng nhanh.

Tô Anh Lạc thần trí ngất đi, “A... Ta là tiện nhân chẳng biết cảm thấy thận, ta thích quyền rũ thân ca ca... Ta thích côn thật... Mỗi ngày đều nhớ hấn dùng đại côn thật lớn đến đâm chết ta...”

“A, ta ở trong thân muội muội, quá sung sướng!” Tô Đình điên cuồng mà rút ra chọc vào, như là đã thú gầm nhẹ, bỗng nhiên lưng tê rần, một cỗ nóng hổi phun đến bên trong Tô Anh Lạc.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Quân tử Mộ Tử Quân

Ngày hôm đó sau giờ ngọ, Tô Anh Lạc ngại trong khuê phòng oi bức, liền chạy đến bên hồ trong lương đình Thừa Lương hóng gió. Tô Anh Lạc chán đến chết, vì vậy nghĩ chiết hai đóa hoa sen tới chơi đùa giỡn.

Có thể hoa này phảng phất sợ bị người ngắt lấy, đều cách bên bờ khá xa, mặc dù đưa dài tay cũng với không tới. Tô Anh Lạc bắt đắc dĩ, chỉ phải bước trên thuyền hoa thái liên hướng ở chỗ sâu mà đi.

Thái liên thuyền quá nhỏ, một người đạp lên liền loạn choạ loạn choạng, Tô Anh Lạc nắm giữ không được cân đối, “Phác thông” một tiếng, vô ý rơi xuống trong hồ. Nàng thuở nhỏ tập bơi, ngược lại cũng không hoảng hốt, đang chuẩn bị bò lên trên thái liên thuyền, lúc này bên tai lại truyền tới một tiếng “Phác thông”, theo tiếng vừa nhìn, chỉ thấy một nam tử bơi thật nhanh tới bên người nàng đưa nàng tự dưới nách nâng lên, bơi về phía bên bờ.

Tô Anh Lạc im lặng không lên tiếng nhận thức vị này người hảo tâm cứu giúp, cũng tò mò quan sát hấn liếc mắt, không khỏi tâm hoa nộ phóng. Lông mi dài, con mắt tự chút nước son, sóng mũi cao, nhếch môi mỉm cười... Lớn lên thật tuấn tú!

Hai người chạt vật bò lên bờ, Tô Anh Lạc: “Đa tạ ân cứu mạng của công tử.”

“Không cần...” Nam tử vốn định khách khí, ánh mắt rơi xuống trên người nàng, lại rõ ràng sùng sờ một chút.

Mùa hè mặc xiêm y vốn là cực mỏng, lúc này ướt sũng nước, thật chắc dán lên người, nói không mặc đồ cũng không sai biệt lắm. Tô Anh Lạc tư thái là lướt dưới tình huống như vậy triển lộ không bỏ sót, hai luồng no đủ cao vót, nhô đầu ra, nhàn nhạt đứng đứng, bụng bằng phẳng, chân ngọc thon dài,

cùng với u mặt tam giác địa vực...

Nam tử cuống quít xoay người, nét mặt đã hiện lên một tầng mỏng hồng, khiếm tiếng nói: “Tại hạ thất lễ.”

Tô Anh Lạc lúc này mới ý thức tới mình không ra dáng, cũng mắc cỡ mặt ửng đỏ, vội vàng hoàn tay chặn mình, rồi lại mơ hồ cảm thấy hưng phấn không rõ, “Ta là muội muội Tô Đình Tô Anh Lạc, chẳng biết công tử tôn tính đại danh?”

Nam tử cứng người, đáp: “Tại hạ Mộ Tử Quân, là bạn tốt ngày trước cùng trường với ca ca ngươi. Nếu Anh Lạc tiểu thư đã không có việc gì, như vậy tại hạ cáo từ trước.” Dứt lời không còn dám quay đầu lại, cũng như chạy trốn mà ly khai.

“Mộ Tử Quân... Nhưng thật ra rất quân tử sao.” Tô Anh Lạc trong lòng cười thầm, trở về phòng đổi lại y phục liền đi hướng Tô Đình hỏi thăm chuyện Mộ Tử Quân.

Nguyên lai, Mộ Tử Quân từng là ân khoa thám hoa, hôm nay ở Hàn Lâm Viện nhậm chức. Ba năm trước đây đã lập gia đình, còn chưa động dục nữ nhân. Thê tử Tống Mạn Nhi cùng hắn là thanh mai trúc mã, tình cảm thâm hậu, khi hắn nghèo khổ nhất thì vẫn như cũ bất ly bất khí. Vốn nên là một đôi phu thê nhỏ hạnh phúc, không ngờ năm nay Tống Mạn Nhi lại mắc phải một loại úy hàn quái bệnh, tiết trời đầu hạ cũng phải mặc nhiều lớp quần áo.

Mộ Tử Quân yêu thương thê tử, hận không thể thay nàng chịu đựng thứ quái bệnh này dần vặt. Sau lại trải qua nhiều mặt danh y, may mắn được một tỳ lương phương, chỉ là cần dùng Lăng Sương Thảo làm thuốc dẫn, dùng mười ngày bệnh sẽ trừ.

Lăng Sương Thảo cực kỳ hiếm thấy, ngoại trừ Bắc Cương mấy ngàn dặm bên ngoài, ở những nơi khác đều rất khó trừ hàng. Mấy năm trước Tô lão gia từng đi qua Bắc Cương một chuyến, mang về một nhóm Lăng Sương Thảo, hiện lại chỉ còn ba cây.

Mộ Tử Quân sở dĩ xuất hiện ở Tô phủ, là đến cùng Tô Đình thương lượng, nghĩ đòi hỏi Lăng Sương Thảo làm thuốc dẫn. Chỉ là Lăng Sương Thảo này là bảo bối của Tô lão gia, lúc này Tô lão gia không ở nhà, Tô Đình cũng không làm chủ được đưa nó cho Mộ Tử Quân, lại đáp ứng đề hắn mỗi ngày tới lấy một mảnh nhỏ Diệp Tử.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Đánh chủ ý lên người vợ

Tô Anh Lạc hỏi: "Vậy hắn mỗi ngày lúc nào đến?"

"Giờ Thìn." Tô Đình bỗng nhiên nhú lên mi, nhìn chăm chăm ánh mắt của nàng, "Lạc Lạc, ngươi tựa hồ đối với hắn cảm thấy rất hứng thú?"

"Không có..." Tô Anh Lạc khuôn mặt hơi ửng đỏ, không dám nhìn thẳng hắn, "Chỉ là buồn chán hỏi một chút mà thôi."

Tô Đình nắm cằm của nàng, thanh âm có chút lạnh, "Ngươi nghĩ có ý đồ với hắn?"

"Ca ca... Ngươi suy nghĩ nhiều quá, ta và hắn mới lần đầu tiên gặp mặt." Tô Anh Lạc giả vờ ngây ngô cùng xiềng xiếc của hắn.

Tô Đình buông tay ra, đưa nàng ôm thật chặt vào trong ngực, ánh mắt âm trầm, "Đáp ứng ca ca, không cần trêu chọc nam nhân khác có được hay không? Ngươi muốn như thế nào ca ca đều thỏa mãn ngươi, coi như đem ca ca nhốt lại..."

Tô Anh Lạc không đợi hắn nói xong, đã mắc cỡ dùng đôi bàn tay trắng như phấn không ngừng chà xát ngực rắn chắc, "Ca ca nói những thứ này thật đáng ghét! Người ta mới không có muốn tìm bắt mãi đây!"

Tô Đình ở trên trán nàng đặt một nụ hôn, cười nói: "Lạc Lạc vô luận là đáng đáp e thẹn hay phóng đảng, ta đều rất thích."

Tô Anh Lạc hai gò má ửng đỏ, cúi đầu nói: "Ca ca vô luận là ôn nhu hay hung bạo, ta cũng đều rất thích..."

Tô Đình cúi đầu, khiến cho hai người cái trán cùng chớp mũi đụng nhau, hơi thở trong quanh quần ngọt ngào. Hắn nhẹ giọng nói: "Ca ca kỳ thực nghĩ như vậy thương yêu ngươi cả đời, mỗi lần chỉ cần nhìn thấy ngươi phát hỏa, liền luôn luôn không nhịn được nghĩ muốn chà đạp ngươi, ngươi càng lăng ló, càng phóng đảng ta lại càng hưng phấn."

Tô Anh Lạc thẹn thùng mím môi mà cười, sau đó hai tay ôm lấy cổ của hắn, hơi ngửa đầu, vờn lưỡi thơm tho đi miêu tả mọi mớ hình dạng của hắn.

Tô Đình không nhịn được mê hoặc, nhịn không được nâng sau gáy của nàng, ngậm cái lưỡi thơm tho mút vào.

Tô Anh Lạc hô hấp dồn dập, muốn buông ra, Tô Đình lại nhân cơ hội chui vào miệng nàng, liếm qua nàng hàm răng, dây dưa tròn đông tròn tây cái lưỡi thơm tho.

Nghe được ngoài cửa tiếng bước chân, Tô Anh Lạc bị hôn đến cơ hồ thở không thông đẩy hẳn ra, yêu kiều thờ hồn hèn chạy đến cạnh cửa, "Ngươi thật là xấu, ta đi rồi!"

Tô Đình ái muội mà cười nói: "Đêm nay ta đi đến phòng ngươi."

Tô Anh Lạc xấu hổ, "Đáng ghét!"

Ngày thứ hai giờ Thìn, thời tiết nóng bức còn chưa tan đi, gió mát phơ phất, khiến người ta cảm thấy thập phần sáng khoái.

Tô Anh Lạc ở Tô phủ chuyên môn nuôi trồng hoa và cây cảnh trong viện, hỏi xuống người dưới vị trí đặt Lăng Sương Thảo, liền đưa bọn họ tất cả đều đuổi đi, tự mình một người chờ Mộ Từ Quân đến.

Kỳ thực trước khi làm quyết định này, Tô Anh Lạc cũng do dự hồi lâu. Nàng sợ Tô Đình, Tô Đình không để cho nàng trêu chọc nam nhân khác, nàng vốn nên nghe theo, nhưng chỉ cần nghĩ đến khuôn mặt tuần tú, hơn nữa là người đã có vợ, nàng liền phản khởi.

Tô Anh Lạc dự đoán được hẳn.

Nàng muốn thử một lần, hẳn và thê tử của hủn Tống Mạn Nhi có phải hay không tình cảm khó hủy. Nếu thật như vậy, nàng chân thành chúc phúc; còn nếu hẳn cam bái hạ phong dưới chân váy của nàng, nàng cũng yên tâm thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Có thể thừa dịp

Chỉ chớp lát sau, Mộ Từ Quân từ Hàn Lâm Viện giờ Mão trở về bước vào cửa chính khu nhà nhỏ này, hẳn nhìn thấy Tô Anh Lạc có chút kinh ngạc, "Anh Lạc tiểu thư? Sao lại là ngươi?"

Tô Anh Lạc cười khanh khách nói: "Mộ công tử, ta là đang chờ riêng ngươi."

"Chờ ta?" Mộ Từ Quân sững sờ, lập tức mỉm cười, "Chẳng biết Anh Lạc tiểu thư có chuyện gì cần tại hạ cống hiến sức lực?"

"Mộ công tử hôm qua ân cứu mạng ta còn không biết làm sao báo đáp, sao dám lại làm phiền những chuyện khác." Tô Anh Lạc khẽ thở dài một hơi, lại nói, "Chỉ là ta nghe ca ca nói chuyện phu nhân của ngươi, cảm thấy nàng thật đáng thương, muốn theo ngươi đến phủ nhìn nàng một chút."

Mộ Từ Quân trên mặt ảm đạm khổ sở, "Tâm ý Anh Lạc tiểu thư ta sẽ chuyển đạt cho Mạn Nhi, còn đi nhìn nàng..."

Tô Anh Lạc thấy hẳn khác thường, liền hỏi: "Có gì không tiện sao?"

"Thực không dám dấu diếm, Mạn Nhi nàng từ ngày phát bệnh, tính tình đại biến..." Mộ Từ Quân con ngươi trong suốt xông lên vài phần mệt mỏi, "Ai, mà thôi, ngươi nếu muốn đi nhìn nàng vậy liền theo ta đi đi."

Lạnh lùng, tươi đẹp như đào lý, đây là ấn tượng đầu tiên Tống Mạn Nhi cho Tô Anh Lạc.

Mộ Từ Quân hướng nàng giới thiệu Tô Anh Lạc, "Mạn Nhi, đây là muội muội Tô Đình Tô Anh Lạc, nghe nói ngươi ngã bệnh, đặc biệt đến thăm ngươi."

"Mộ phu nhân." Tô Anh Lạc mỉm cười cùng nàng chào hỏi.

Tống Mạn Nhi nhưng chỉ là liếc mắt nhìn nàng, chuyển hướng Mộ Từ Quân lạnh lùng thốt: "Ai cho ngươi mang người đến?"

Tô Anh Lạc mặt cười không khỏi trầm xuống.

Mộ Từ Quân cau mày nói: "Mạn Nhi, Anh Lạc cô nương hảo ý đến thăm ngươi,

ngươi đãi khách như vậy?"

"Ta không cần bất luận kẻ nào đến đồng tình ta!" Tống Mạn Nhi hừ lạnh một tiếng, dùng áo lông cừu che kín người, xoay người rời đi.

Mộ Từ Quân nhìn bóng lưng lạnh lùng, bất đắc dĩ lắc đầu, xấu hổ đối với Tô Anh Lạc nói: "Anh Lạc tiểu thư, rất xin lỗi vì làm ngươi khó chịu. Mạn Nhi

từ trước ôn nhu lại thiện ý, không giống như bây giờ lương bạc, ai, đều bị quái bệnh kia làm hại.”

Tô Anh Lạc gật đầu nói: “Không có việc gì, ta có thể hiểu, sẽ không để bụng. Nếu là ta mắc bệnh như vậy, mỗi ngày đều phải thừa nhận hàn khí xâm nhập dẫn vật, tâm tình cùng tính cách cũng khó tránh khỏi sẽ chịu ảnh hưởng.”

Mộ Tử Quân cười nói: “Khó có được người không ngại, ta đều có chút chịu không nổi nằng.”

Tô Anh Lạc hiểu kỳ nói: “Nửa năm qua này, nằng đối với người cũng đều là thái độ như vậy sao?”

Mộ Tử Quân nói: “Lúc mới bắt đầu chỉ là tâm tình rất xấu, về sau càng ngày càng lạnh, như vừa rồi người nhìn thấy nằng như vậy.”

“Phu thê cùng giường lại như người đi đường xa lạ, ông trời thật là thích chọc ghẹo người.” Tô Anh Lạc không khỏi cảm thán một câu.

Mộ Tử Quân bật thốt lên: “Nàng hôm nay cũng không nguyện cùng ta cùng giường.” Dứt lời hần mới ý thức tới mình không nên cùng một cô nương nói chuyện riêng tư như thế, vội vàng lúng túng ho nhẹ một tiếng.

Tô Anh Lạc trong lòng thì vui vẻ, nét mặt lại bất động thanh sắc, “Hy vọng nằng mau tốt nhanh lên một chút.”

Xem ra tình cảm bọn họ hôm nay tựa hồ cũng không hòa thuận, như vậy bắt được Mộ Tử Quân so với trong tưởng tượng dễ hơn rất nhiều, Tô Anh Lạc ở trong lòng thầm nghĩ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Đối với người không có cảm giác

Mấy ngày sau đó, Tô Anh Lạc đều đứng giờ ở chỗ nuôi trồng hoa và cây cảnh trong tiểu viện, chờ Mộ Tử Quân đến, tìm cách cùng hần nói chuyện phiếm.

Mộ Tử Quân bởi vì chuyện Tống Mạn Nhi, trong lòng kỳ thực buồn khổ, khó có người để giãi bày, lại là muội muội của bạn tốt, bất tri bất giác liền hướng nằng mở rộng ra nội tâm, thời gian ở Tô phủ càng ngày càng dài.

Dần dần, hai người bắt đầu lấy tên của đối phương để xưng hô.

Mà Tô Đình đã nhiều ngày đi nông thôn thu sổ sách, vì vậy đối với muội muội mình cùng bạn tốt lại vắng không biết chút nào.

Chung đụng càng lâu, Tô Anh Lạc đối với Mộ Tử Quân càng ái mộ, mỗi khi nhìn gương mặt tuần tú kia tâm hoa nộ phóng, Mộ Tử Quân nhìn ánh mắt của nằng vẫn là trong suốt thấy đáy, không một tia mê luyến, cũng không một tia ái muội.

Làm cho Tô Anh Lạc nóng ruột chính là trải qua mấy ngày uống thuốc, Tống Mạn Nhi tựa hồ bắt đầu chuyển tốt. Nói tới Tống Mạn Nhi thì trong con người Mộ Tử Quân hiện lên ôn nhu, làm trong lòng nằng không thoải mái, nằng dự đoán được hần, nhưng nằng lại cảm giác mình có thể thất bại trong gang tấc.

Không được, nằng muốn triển khai thế tiến công mạnh hơn.

Ngày hôm đó giờ Thìn thập phần oi bức, mây đen vần vũ, một trận mưa lớn không thể tránh.

Mộ Tử Quân lúc ra cửa không có mang dù, cho nên vội vã tới, thờ hồng học, trên trán cũng thấm xuất mồ hôi.

Tô Anh Lạc thấy thời cơ tới, vội vàng đi tới trước mặt hần, một bên dùng ống tay áo lau đi mồ hôi trên trán của hần, một bên thân mật nói: “Tử Quân, thế nào ra nhiều mồ hôi như vậy?”

Tình cảnh này, giống như một thê tử đối với chồng mình quan tâm.

Mộ Tử Quân nghĩ không ra nằng sẽ có cử động như vậy, không kịp chuẩn bị mà ngay ngắn cả người, khi ống tay áo mang theo hương thơm mới vừa dán lên trán của hần, hần lập tức kinh giác mà lui về phía sau hai bước, sắc mặt ửng đỏ nói: “Ta tự mình lau.” Dứt lời giờ tay lên dùng ống tay áo mình lau đi mồ hôi mình trên trán.

Một kẻ không thành lại xảy ra một kẻ, Tô Anh Lạc lớn mật mà kéo tay hần, “Mưa to chắc còn lâu mới tạnh, chúng ta vào nhà đi.”

Mộ Tử Quân mặt hơi biến sắc, rất nhanh đưa tay rút ra, nhú mày nhắc nhở: “Anh Lạc, nam nữ thụ thụ bất thân.”

Tô Anh Lạc đột nhiên ôm hần, dịu dàng nói: “Tử Quân, ta thích người.”

Mộ Từ Quân kinh hãi, nghĩ đẩy nàng ra, bắt đắc dĩ lại bị ôm chặt nhất thời đẩy không được. Hắn chỉ phải hít sâu một hơi nói: “Anh Lạc, ngươi phải biết ta là người đã có thê tử, mà ngươi cũng có vị hôn phu của mình!”

Tô Anh Lạc mất đức đo ngẫu, lã chã - chực khóc, “Ta không quan tâm, ta chỉ muốn ngươi...”

“Ta không quan tâm!” Mộ Từ Quân có chút phẫn nộ rồi, rốt cục đưa tay của nàng đẩy ra, “Ta yêu Mạn Nhi, ta không nghĩ để nàng chịu bất cứ thương tổn gì!”

Tô Anh Lạc chưa từ bỏ ý định mà hỏi thăm: “Ngươi lẽ nào đối với ta một chút cảm giác cũng không có sao?”

“Không có!” Mộ Từ Quân tâm tình kích động, xoay người muốn đi.

Đại Vũ đứng lúc này vẫn mưa tầm tã, như muốn ngăn lối đi Mộ Từ Quân, nhưng hắn cuối cùng vẫn mạo hiểm ly khai khỏi Tô phủ.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Triệu Ly Chi tức giận

Triệu phủ, Thỉnh Vũ Hiên.

Tô Anh Lạc ghé vào trên lan can, chán đến chết mà nhìn con cá chơi đùa trong hồ. Triệu Ly Chi cũng không ở nhà, nàng đang chờ hắn trở về.

Lúc này bỗng nhiên có người từ phía sau ôm lấy nàng, nàng vội vàng quay đầu lại, sau đó thấy được khuôn mặt tuấn mỹ lại phóng đăng không kèm chế được.

Tô Anh Lạc liền cười nói: “Cuối cùng cũng chờ được ngươi trở về.”

Triệu Ly Chi đem thân thể của nàng xoay lại, nâng mặt của nàng, không nói một lời liền hướng về đôi môi mềm mại đỏ bừng hôn xuống.

Lưỡi nàng thom tho mê người như vậy, cuốn lấy hắn, trở mình khuấy, truy đuổi, mót vào, đùa...

Tô Anh Lạc có chút thất thần, nụ hôn này quá mức triền miên, vừa mang theo nóng bỏng khát vọng, vừa tựa như bao hàm rất nhiều tưởng niệm. Trong lòng nàng mềm nhũn, kim lòng khôngặng ôm lấy cổ của hắn, nhắm hai mắt, hưởng thụ hắn cướp đoạt.

Không biết qua bao lâu, Triệu Ly Chi rốt cục buông nàng ra, khẽ cười nói: “Đề Tiểu Anh Lạc đợi lâu.”

“Mới từ Như Yên ôn nhu trở về sao?” Tô Anh Lạc cũng cười, chỉ là đột nhiên trong lòng cảm giác được có điểm chua.

Triệu Ly Chi ảm tình đưa tình nhìn nàng nói: “Chỉ có ngươi mới là ôn nhu của ta.”

Tô Anh Lạc sáng giọng: “Miệng lưỡi trơn tru, chết không thay đổi.”

“Tiểu Anh Lạc, ngươi thật vô tình, ta đối với ngươi ngày đêm mong nhớ, đêm không thể chợp mắt, thức ăn chẳng biết vị, tới hôm nay ngươi mới tới tìm ta.” Triệu Ly Chi nói, một tay vói vào xiêm y của nàng.

Tô Anh Lạc vội vàng đè lại tay hắn, mắt nhìn chung quanh, nói: “Đừng, sẽ có người thấy.”

Triệu Ly Chi nhướn mày nói: “Ở nhà ta, sợ cái gì?”

Tô Anh Lạc cắn cắn môi dưới, “Kỳ thực... Ta hôm nay tới tìm ngươi, là có chuyện muốn ngươi giúp một tay.”

“Còn tưởng rằng ngươi nhớ ta, nguyên lai là ta tự mình đa tình.” Trong con ngươi Triệu Ly Chi hiện lên thất vọng khó có thể phát giác, hắn cười gượng, “Bất quá chuyện của ngươi cũng là chuyện của ta, muốn ta làm cái gì, nói đi.”

Tô Anh Lạc thần tình có chút ngượng ngùng, “Ta thích một người, thế nhưng hắn đối với ta không có một chút cảm giác... Ta muốn hắn, Ly Chi, ngươi giúp ta một chút?”

Triệu Ly Chi như nghe được một chuyện cười, cười nói: “Để ta giúp ngươi cho nam nhân khác làm? Tiểu Anh Lạc, ngươi xác định ngươi là nghiêm túc?”

“Đương nhiên là nghiêm túc.” Tô Anh Lạc nhìn hắn, “Ta muốn hắn, chỉ có ngươi mới có thể giúp ta.”

Triệu Ly Chi buông nàng ra, không vui cự tuyệt nói: “Không làm”

“Vì sao?!” Tô Anh Lạc hơi nhô lên môi anh đào.

“Còn muốn hỏi vì sao?” Triệu Ly Chi nhìn nàng, đáy mắt nổi lên lãnh ý, “Ngươi tới cùng muốn cho Trần Phạm mang bao nhiêu mũ xanh?”

“Ngươi tức giận như vậy để làm chi?” Tô Anh Lạc lần đầu tiên nhìn thấy vẻ mặt này của hấn.

Triệu Ly Chi trên mặt có chút giận tái đi, nói: “Ngươi thật đúng là dám phụ, khắp nơi đi quyến rũ nam nhân, có vị hôn thê không biết xấu hổ như ngươi, ta thật vì Trần Phạm cảm thấy sỉ nhục!”

“Hiện tại mới lên diễn tiết mục huynh đệ tình thâm?” Tô Anh Lạc cười nhạt, “Ngươi đừng quên, người thứ nhất đem hai chân ta mở ra, là Triệu Ly Chi ngươi!”

“Ngươi...” Triệu Ly Chi há miệng, lại không có lời chống đỡ.

Tô Anh Lạc thấy thế không khỏi bật cười, ôm lấy cổ của hấn, nghịch ngợm nháy nháy mắt nói: “Triệu Ly Chi, ngươi không phải là thích ta chứ? Cho nên mới không muốn ta cùng với nam nhân khác cấu kết, đúng hay không?”

Triệu Ly Chi nghe vậy sững sờ, nhưng trong nháy mắt hấn liền khôi phục bản sắc, một tay nắm ở eo nhỏ nhắn, một tay vỗ vỗ cái mông của nàng, tà mị cười nói: “Ta đương nhiên yêu ngươi, bằng đáng đáp dám lẳng này, chỉ cần người đàn ông đều yêu chết đi sống lại.”

“Thật không?” Tô Anh Lạc khoe môi mỉm cười, nhìn chăm chăm tình ý lưu động trong cặp mắt đào hoa kia, dường như muốn nhìn vào đáy lòng của hấn, đang muốn nói cái gì, lại bị hạ nhân Triệu gia cắt đứt.

“Thiếu gia, Trần gia nhị công tử tới.”

“Dẫn hấn đến thư phòng ta.” Triệu Ly Chi phát tay đuổi hạ nhân, tự tiểu phi tiểu nhìn Tô Anh Lạc, ánh mắt chớp động không rõ hưng phấn.

Tô Anh Lạc trong lòng khẳng định không phải chuyện tốt gì, cau mày nói: “Đang đánh chủ ý xấu gì?”

“Ngươi đã muốn làm dâu phụ, ta đây có thể giúp ngươi giải quyết chuyện đó, nhưng điều kiện là...” Triệu Ly Chi cười khê, đem môi dán lên bên tai nàng, nói ra hết sức loạn, “Ngươi phải 'làm' vị hôn phu Trần Phạm ở đây.” “Ngươi điên ư?” Tô Anh Lạc tròn to đôi mắt đẹp, cả kinh kêu lên.

Triệu Ly Chi lấy tay vuốt ve gò má trắng nõn của nàng, tà nịnh cười, “Càng điên cuồng mới càng kích thích, tiểu dâu phụ, ngươi nhất định sẽ thích.”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Biến thái vui vẻ

Bên trong thư phòng Triệu Ly Chi, Trần Phạm phẩm trà, thấy Triệu Ly Chi dắt một nữ tử mang mặt nạ tiến đến, không khỏi kinh ngạc.

“A Phạm, đợi lâu.”

Triệu Ly Chi đến ngồi trên ghế thái sư, đem nữ tử kéo vào lòng, để cho nàng ngồi trên bắp đùi của mình.

Nữ tử đeo khăn mặt màu trắng, lộ ra cằm dưới duyên dáng cùng cái miệng nhỏ nhắn, chính là Tô Anh Lạc.

Trần Phạm buông li trà, nghi ngờ nhìn Tô Anh Lạc.

“Nàng là thị nữ mới của ta, là người của một sơn trại nhỏ ở Bắc Cương, không nói được tiếng chúng ta, nhưng nghe hiểu được, ta lấy cho nàng cái tên là Lạc.” Triệu Ly Chi một bên hướng bắp đùi Tô Anh Lạc một bên hướng Trần Phạm giải thích.

Ở trước mặt hảo huynh đệ của mình đùa bốn vị hôn thê của hấn, Triệu Ly Chi sinh ra một loại biến thái vui vẻ. Vừa nghĩ tới ngay trước mặt Trần Phạm thao Tô Anh Lạc, dục vòng liên lập tức hưng phấn cứng rắn như sắt đá, ma sát mông Tô Anh Lạc.

Tô Anh Lạc hiển nhiên cũng hiểu được kích thích, nhưng nàng phát hiện ánh mắt Trần Phạm một mực quan sát mình, tâm trạng sợ sệt, sợ bị hấn nhận ra. Tâm tình khẩn trương khiến cho dục vọng của nàng vẫn bị áp chế, lúc này bị lửa nóng Triệu Ly Chi khiêu khích, lòng bắt đầu ngứa ngáy khó nhịn, bên trong cũng trở nên thập phần trống rỗng, vì vậy không an phận mà uốn éo cái mông.

Triệu Ly Chi hô hấp nặng thêm vài phần.

Trần Phạm cũng không biết Lạc này chính là Anh Lạc của hắn, xưa nay lại biết rõ Triệu Ly Chi phong lưu, mặc dù thấy hai người ái muội không ngừng, lại sớm thành thói quen, cười hỏi: “Nàng thế nào còn mang mặt nạ?”

Triệu Ly Chi nói: “Đây là tập tục nơi đó của các nàng, nữ tử từ bảy tuổi trở lên sẽ mang mặt nạ, dung nhan vô luận là xấu xí hay đẹp như thiên tiên, cũng chỉ có thể cho phu quân của mình nhìn, đúng không Lạc nhỉ?”

Tô Anh Lạc nhìn hắn nghiêm trang nói mờ, cảm thấy buồn cười, rất phối hợp mà gật đầu.

Trần Phạm nhướng mày nói: “Lại có tập tục cổ quái như vậy, thực sự là mở rộng tầm mắt. Nàng kia để người xem sao?”

Triệu Ly Chi lắc đầu thờ dài, “Đại khái sức quyến rũ ta còn chưa đủ, A Phạm, không bằng người thử xem?” Hắn về mặt hứng thú nhìn Tô Anh Lạc, “Lạc nhỉ, người có thể nguyện cho Trần công tử nhìn mặt người một cái, để hắn làm phu quân của người?”

Tô Anh Lạc nhìn về phía Trần Phạm, trong lòng đột nhiên cảm giác được có một tia buồn vô cớ. Người này sẽ là phu quân tương lai của nàng, mặt mày tuấn lãng cùng thanh âm rõ ràng nàng rất quen thuộc, vì sao đã từng đối với hắn mê luyến lúc này lại mờ nhạt cơ chứ? Trước đây nàng muốn quyến rũ Triệu Ly Chi là vì muốn trả thù hắn, nhưng tựa hồ nàng đã sa vào thế giới dục vọng khó có thể kiềm chế, thậm chí ở ngay trước mặt hắn bị nam nhân khác đùa bỡn còn có cảm giác kích thích dị thường...

“Lạc nhỉ? Đang suy nghĩ gì đấy?”

Hơi thở ấm áp của Triệu Ly Chi phun bên tai, Tô Anh Lạc nhột phải run lên một cái, phục hồi tinh thần lại mới ý thức tới mình còn chưa có trả lời vấn đề của hắn, vội vàng lắc đầu.

“Thật không nguyện để hắn làm phu quân người?” Triệu Ly Chi tự tiểu phi tiểu lại hỏi một lần.

Tô Anh Lạc vẫn lắc đầu.

Triệu Ly Chi nhất thời cười ha ha, “A Phạm, xem ra sức quyến rũ của người cũng không được tốt lắm a.”

Trần Phạm cũng cười nói: “Chỉ sợ nàng ở cùng ta, người cũng sẽ không bỏ được đi.”

“Sao thấy rõ ta không bỏ được? Huynh đệ như tay chân, nữ nhân như y phục, ta với người tình như huynh đệ, mang cùng một bộ y phục có làm sao?” Triệu Ly Chi dứt lời không đợi Trần Phạm phản ứng, đem Tô Anh Lạc đè xuống.

Một đôi nhũ tiêu như ngọc, cực lớn lại no đủ, rất tròn, mềm mại, trắng nõn... Trên đỉnh núi tuyết còn để hai đoá hồng mai, thực sự cực kỳ mê người.

Cảnh xuân trong nháy mắt lộ ra trước mặt hai nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Đồng thời bị hai nam nhân ăn

Tô Anh Lạc không dám lên tiếng, chỉ có thể theo bản năng dùng tay che mình, lại bị Triệu Ly Chi một tay đem hai tay của nàng vòng về phía sau.

“Đẹp quá...” Triệu Ly Chi miệng lưỡi đáng khô, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, “Thật muốn đem người một ngụm nuốt trọn.”

Bị bàn tay to của hắn khiêu khích, Tô Anh Lạc hô hấp càng ngày càng gấp rút, hơi giương người lên mở miệng thở gấp. Triệu Ly Chi tâm động không ngừng, ánh mắt tối sầm lại, nặng nề mà hôn nàng, nhắm mắt tham lam mút vào.

Hai người không chút kiêng kỵ phóng dăng, Trần Phạm ở một bên bị kích thích, nhiệt huyết sôi trào, hạ thân cứng rắn mà cương, hận không thể đem ôn hương nhuyễn ngọc ôm vào trong ngực.

Triệu Ly Chi rút cục buông Tô Anh Lạc ra, Tô Anh Lạc lập tức kề sát môi tới bên tai Triệu Ly Chi, làm như liếm láp thùy tai hắn, nhưng thật ra là cực lực giảm thấp thanh âm nói: “Phu quân, ta ướt...”

Một tiếng phu quân này làm cho Triệu Ly Chi tâm linh chợt rung động, hắn đem bàn tay nàng vào tiết khô trong, tại nơi ướt nhẹp ma sát, lại rút tay ra thì ngón tay thon dài đã dính ái dịch trong suốt.

Trần Phạm thấy được, trên mặt không khỏi hiện lên nụ cười bỉ ổi, “Thật đúng là vu vật, Ly Chi, người nên dẫn vu vật nàng thật tốt mới thoải mái.”

Tô Anh Lạc tâm tình phức tạp nhìn hắn một cái.

“Thứ tốt làm sao có thể không cùng hảo huynh đệ chia sẻ?” Triệu Ly Chi cười khẩy, “A Phạm, người xem nàng béo mập lay động, chính là đang chờ bị nam nhân hút đây.”

Trần Phạm cũng không ngồi yên được nữa, hưng phấn mà đi qua ngâm vào một đóa hoa của Tô Anh Lạc, một bên đè ép nàng, một bên đói khát mà mút vào. Mặc dù cũng không có nước chảy ra, nhưng người hút cùng người bị hút người đều bởi vì vậy cảm nhận được một loại thỏa mãn vui sướng.

“Ngô...” Tô Anh Lạc nhất thời nhin không được, yêu kiều thốt ra. May mà tiếng yêu kiều này cùng thanh âm nói đùa hàng ngày của nàng tuyệt nhiên bất đồng, vì vậy Trần Phạm cũng không có phát hiện mảnh khốc trong đó, trái lại bởi vậy càng động tình.

“Dâm phụ, bị hút như thế thoải mái sao, hả?” Triệu Ly Chi cời tiết khổ nàng, sau đó cúi người ngâm một đóa hoa khác, khi thì dùng đầu lưỡi đùa quần vòng, khi thì dùng răng khe khẽ gặm nhấm. Một tay lại mò xuống dưới, dùng ngón tay vuốt ve hoa hạch nhạy cảm.

Vui vẻ tê tê đại đại truyền khắp toàn thân, chọc cho Tô Anh Lạc không tự chủ được run rẩy, vốn là da ngọc trắng nõn dần dần ứng hồng tình dục dục vẻ. Hai tay của nàng vịn trên vai hai nam nhân, thần trí âm đạm mà ngửa đầu về đằng sau, lời nói câu hồn, yêu kiều không ngừng tràn ra miệng.

Hai chân của nàng bắt tri bắt giác càng ngày càng mờ, phảng phất đang chờ đợi nam nhân mang cự vật đến xỏ xuyên qua mình. Dịch thủy không tiết chế mà chảy đến trên đùi Triệu Ly Chi, thấm ướt áo bào hần.

“Còn chưa tiến vào liền kêu dâm lăng như thế, tiểu oa dâm phụ, chờ sau đó sẽ chết người!” Triệu Ly Chi nói bỗng nhiên tăng nhanh tốc độ vuốt ve, lực mạnh mà chà đạp hoa hạch đã sung huyết đang run run.

Ở vào thời điểm này, nhũ tiêm còn bị Trần Phạm ngâm trong miệng cũng phá lệ mất cảm. Tô Anh Lạc chủ động nâng lên khuôn mặt tuần tú của Triệu Ly Chi, hôn môi nồng hần, hút thật chặt đầu lưỡi hần không thả.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Tiền hậu giáp kích có được hay không?

Sau cao trào, Tô Anh Lạc vô lực ngã vào lòng Triệu Ly Chi.

Trần Phạm đứng thẳng thân, móc ra nam căn đau không thể tả, ánh mắt sáng quắc quan sát thân thể hoàn mỹ, đồng thời bắt đầu trên dưới ve vuốt, “Thân thể thật nhạy cảm, mới kích thích một cái liền đem nàng thoải mái cao trào, thực sự là cái tiểu dâm phụ, nhất định phải làm chết nàng!”

U huyết Tô Anh Lạc tuân dịch thủy làm ướt ngón tay Triệu Ly Chi, hần cười khẩy đem ngón tay nhét vào trong miệng nàng, “Đến, nếm thử mùi vị chính người, có đúng hay không rất lay động, hả?”

Tô Anh Lạc nghe lời mà đem ngón tay của hần từng cái mút sạch sẽ, hơi mặn lại có chút ngọt, đây là mùi vị làm nam nhân động dục sao? Vì sao nàng lại nhận không ra có chỗ gì đặc biệt?

Triệu Ly Chi đem nàng từ trên đùi buông ra, nhìn thoáng qua dục hỏa khó nhịn của Trần Phạm, đối với Tô Anh Lạc nói: “Lạc nhi, người muốn người nào trước? Hay ta và A Phạm cùng nhau tiến lên?”

Cùng tiến lên? Thế nào là cùng tiến lên? Tô Anh Lạc nghi ngờ nhìn hần.

Triệu Ly Chi khoe môi tà mị cười, ngón tay theo hông của nàng tìm được cúc hoa, khe khẽ cào, cười nói: “Trước sau cùng vào có được hay không?”

Tô Anh Lạc cả người run lên, yết hầu như muốn nhảy dựng lên. Chỗ đó nhỏ như vậy, đi vào như thế nào!

Nàng hoảng sợ vội vàng lắc đầu, lại nhìn thấy vị hôn phu của mình lúc này hai mắt thiếu đốt tình dục, giống như con sói đói nhìn nàng, ve vuốt cự vật, trên đỉnh lỗ nhỏ chảy ra chất lỏng trong suốt.

Nếu quả thật để Triệu Ly Chi cùng Trần Phạm đem mình kẹp ở giữa trước sau làm, tùy ý để hai cây dương cụ to lớn cùng rút ra chọc vào, mà chỉ cách một tầng mỏng ma sát... Tô Anh Lạc nghĩ đến hình ảnh dâm mỹ, đầu óc nhất thời lại một mảnh mê loạn.

Trong lòng rục rịch, nhao nhao muốn thử, nhưng Tô Anh Lạc vẫn còn nhớ mục đích của Triệu Ly Chi, hần thầm nghĩ ở trước mặt Trần Phạm muốn nàng, cũng không tính để Trần Phạm thực sự chạm vào nàng.

Tô Anh Lạc trong lòng cười xấu xa, đưa lưng về phía Trần Phạm, chống hông lên khom người thay Triệu Ly Chi cời quần áo.

Trần Phạm nhìn cặp hông trắng nõn, cùng với cúc hoa vừa co rút lại, trong mắt dục hỏa hầu như muốn phun ra ngoài, tốc độ ve vuốt trên tay tăng nhanh hơn rất nhiều, thấp giọng mắng: “Tiền nhân, đây là dụ ta cưỡng gian người sao?”

“Tiểu dân phụ, nhìn người đem A Phạm chúng ta biến thành cái dạng gì, nếu không dập lửa là muốn điên rồi.” Triệu Ly Chi hài lòng đem cái miệng nhỏ nhắn hôn một cái, bỗng nhiên hướng ngoài cửa hô một tiếng, “Tổ Tổ, tiến vào!”

Cửa phòng vang lên tiếng mở cửa, một nữ tử xinh đẹp sắc mặt ửng hồng đi vào.

Tổ Tổ bị Triệu Ly Chi an bài đợi ở ngoài cửa, nghe được động tĩnh trong phòng xuân tình đã sớm tràn lan, tiết khổ ướt một mảnh. Nàng nhìn thấy ba người không chút nào kinh dị, chỉ nhìn chăm chăm Trần Phạm, trong mắt toát ra khát vọng khó nhịn.

“Cũng là cái tiểu dân phụ.” Triệu Ly Chi cười phân phó, “Hào hảo hầu hạ Trần công tử.”

“Vâng.” Tổ Tổ tuân lệnh lập tức quỳ đến trước mặt Trần Phạm, cảm lấy lửa nóng vuốt ve, dịu dàng nói, “Công tử, Tổ Tổ sẽ đem người hầu hạ thật tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Chính mình di chuyển

Tô Anh Lạc nhìn nữ nhân khác hầu hạ vị hôn phu của mình, mà hẳn lại mang về mặt hưởng thụ, nhưng nàng không còn cảm giác khổ sở cùng cái giận như lúc bắt hán thông dâm ở kỹ viện như trước kia nữa.

Trần Phạm hiện tại đối với nàng mà nói, chỉ là một phu quân tương lai mà thôi.

“Lạc...” Triệu Ly Chi xích lửa tựa vào ghế, nhất trụ kinh thiên giữa hai chân đứng sừng sững. Hắn hận không thể lập tức đưa nó vào nơi căng mền áp áp kia hung hăng làm, rồi lại cực kỳ gắng sức kiềm chế, đùa nàng nói, “Tiểu Lạc Nhi, muốn sao, hả?”

Âm cuối cong lên, giọng đầy mùi tình dục, lộ ra một loại đầu độc trâu chó lòng người. Hơn nữa ánh mắt sáng quắc kia làm tâm linh Tô Anh Lạc rung động, nàng vừa e thẹn vừa vội vàng gạt đầu.

Triệu Ly Chi cười khẩy, “Muốn? Vậy chính mình di chuyển.”

Bên trong đã trống rỗng khó nhịn, chỉ mong cự vật trước mắt đi vào an ủi mình. Tô Anh Lạc gương mặt đã phát nhiệt, hai tay chống đỡ vai hắn, nhảy qua ngồi trên bắp đùi rắn chắc, đỡ cự vật đầy gân xanh đứng vững trước cửa miệng ướt đầm dề.

Xúc cảm nóng rực làm cho nàng thoải mái, cả người run lên một cái, kim lòng không đầu yêu kiều thốt ra. Nàng thử chìm thất lưng ngồi xuống, u huyết tuy trơn bóng nhưng cũng quá chật hẹp, muốn tiếp nhận vật to lớn vật có chút cật lực.

Triệu Ly Chi lúc này không nhịn được, một bên dùng hai tay cầm eo nhỏ nhắn ấn xuống, một bên nâng mông lên, này mới đem ngọn lửa dục vọng lún vào trong cơ thể nàng.

“Oh, thật chắc...”

“Ngô...”

Kín kề giao hợp, hai người đồng thời thỏa mãn rên rỉ.

“Tiểu dân phụ, người mê người như vậy, thật là muốn mệnh của ta.” Triệu Ly Chi đã quên muốn cho chính nàng di chuyển, nắm hông của nàng nhiều lần nâng lên, lại hạ xuống, lực ma sát sinh ra khoái cảm mãnh liệt quả thực làm hắn muốn ngừng mà không được.

Thân thể Tô Anh Lạc theo lực khống chế của hắn mà lên xuống phập phồng, hai luồng trắng nõn mềm mại đang đưa trước mặt làm dục hỏa Triệu Ly Chi càng tăng lên, “Người cái lăng hóa, ngay cả ngực đang đưa đều lay động như thế!”

Hắn mỗi lần tiến vào lại rút ra, Tô Anh Lạc bị kích thích nổi da gà, tùy ý hắn khống chế mình.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Bể dục mang mang

Triệu Ly Chi bỗng nhiên vươn ra một tay, đem mặt Tô Anh Lạc xoay về hướng Trần Phạm, môi mỏng dán lên lỗ tai khéo léo của nàng, cúi đầu nói: “Nhìn xem, vị hôn phu của ngươi đang thao nử nhân khác.”

Lúc này Tổ Tổ chẳng biết lúc nào đã toàn thân xích lửa, tư thế giống như một con chó mẹ quỳ rạp trên mặt đất, cái mông nhỉnh thật cao. Mà Trần Phạm lại quỳ đứng ở sau nàng, một bàn tay giữ chặt mông trắng nõn, thắt lưng cố gắng di chuyển thật nhanh, như chày sắt đâm mạnh vào nơi trơn trượt, làm nàng dâm dăng gọi liên tục, “A...Công tử...Làm Tổ Tổ thật thoải mái...Tổ Tổ bị công tử làm chết mất...Sâu hơn một tí...”

Tiếng “ba, ba” vang lên bên tai không dứt, Tô Anh Lạc bị cảnh tượng dâm mỹ trước mắt kích thích, tình triều nhộn nhạo bắt đầu khởi động, u huyết hàm chứa cự vật không tự chủ được thắt chặt lại.

“Ừm... Cẩn thật chắc... Ngươi cái tiểu yêu này...” Triệu Ly Chi rên rỉ, tiếp tục ở bên tai nàng nói nhỏ, “Ngươi xem hân vong tình đầu nhập, cười trong quần nữ nhân, người trong lòng nghĩ cũng là ngươi?”

Tô Anh Lạc chấn động trong lòng, nhìn tròng mắt của hân tình dục cùng mê luyện đan vào, trong lời nói tới cùng cũng có vài phần thật tình thực lòng.

Bụng dưới từ từ buộc chặt, Tô Anh Lạc gấp rút thở hổn hển, phảng phất hít thở không thông.

Triệu Ly Chi mất hồn, dừng mãin đem nàng nhấn mạnh một cái, không chút lưu tình đem chính mình đâm vào miệng nhỏ.

“A...” Đau đón cùng vui sướng đồng thời kéo tới, Tô Anh Lạc toàn thân chợt cứng đờ, một khắc đang bay lên đám mây kia, nàng chợt nghĩ đến, nàng có khả năng thích người đàn ông này.

Nàng chưa kịp thở dốc, Triệu Ly Chi liền ôm lấy nàng đứng lên, đem bàn trà, mâm đựng trái cây toàn bộ quét xuống trên mặt đất, sau đó đưa nàng ôm ngồi ở trên bàn, một tay cầm lấy bắp chân của nàng, một tay nâng lên cầm của nàng:

“A Phạm, ngươi xem cầm tao hóa này có đúng hay không cùng Anh Lạc khá giống?”

Tô Anh Lạc không nghĩ tới hân cư nhiên hướng Trần Phạm hỏi như vậy, lòng nhất thời khản trương lên. Triệu Ly Chi, ngươi đúng là điên rồi!

Trần Phạm liếc mắt nhìn bên này, đem nam căn từ trong cơ thể Tổ Tổ rút ra, lôi kéo nàng sang đây ấn xuống bàn, một bên từ phía sau làm nàng, một bên ánh mắt sáng quắc mà nhìn Tô Anh Lạc, “Đúng vậy!”

Triệu Ly Chi cảm giác được Tô Anh Lạc một trận co rút nhanh, cự vật cũng hưng phấn lại phồng lớn hơn một vòng, “Hiện tại ta đang làm nàng thật giống như đang làm Anh Lạc?”

Trần Phạm có quy luật mà động thắt lưng, đưa tay vuốt ve bộ ngực no đủ của Tô Anh Lạc, tình dục đã ăn mòn thần trí của hân. Hân tà mị cười nói: “Ngươi thực sự làm nàng thì như thế nào? Huynh đệ tình thâm chính là muốn cùng xuyên một bộ y phục!”

Triệu Ly Chi đem hai chân Tô Anh Lạc mở tới đa, hướng trong chỗ sâu nấn cảm nhất liên tục đánh, hưng phấn mà gằm nhẹ nói: “Ta đây muốn ở ngay trước mặt ngươi hưng hăng gian nàng! Làm nàng nước chảy ròng! Làm nàng dâm dăng gọi ta làm phu quân!”

Ngôn ngữ hạ lưu kích thích đầu óc Tô Anh Lạc, thân thể đã cao trào hai lần, lần thứ hai bị vui vẻ mãnh liệt trùng kích, đem nàng cuốn vào bể dục thâm trầm.

Trần Phạm tưởng tượng thấy vị hôn thê của mình bị hảo huynh đệ cường gian, hưng phấn quên hết tất cả, “Anh Lạc là của ngươi, đem cự vật đâm sâu vào trong nàng! Để cho nàng có bầu hài tử của ngươi!”

Tô Anh Lạc kiều mị rên rỉ. Bể dục mang mạng, nàng ở trong đó chìm chìm nổi nổi.

“Dâm phụ! Cẩn chắc như vậy, không phải bởi vì làm trò vị hôn phu bị ta làm, cho nên đặc biệt thoải mái? Thực sự là tiện nhân!” Triệu Ly Chi mù quáng, điên cuồng mà cố gắng di chuyển, “Thật là thoải mái! A... A.....”

Mà Tô Anh Lạc cuối cùng cũng từ bể dục giải thoát đi ra, bị cao trào phóng túng xông lên bờ.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 30: Buộc cướp

Ngày thứ hai giờ Thìn, Tô Anh Lạc vẫn đứng giờ xuất hiện ở nơi nuôi trồng hoa và cây cảnh bên trong khu nhà nhỏ. Nàng vốn nghĩ là chỉ thử Mộ Từ Quân và Tống Mạn Nhi một lần xem có hay không tình thâm khó hủy, nàng có thể chen một chân vào giữa bọn họ hay không. Hôm nay Mộ Từ Quân đã dứt khoát nói đối với nàng không có một chút cảm giác, đáng ra nàng nên buông tay, chân thành chúc phúc hân và Tống Mạn Nhi, nhưng hiện tại nàng lại không cam lòng, không甘愿 được hân thê không bỏ qua.

Mộ Từ Quân quả nhiên vẫn phải tới.

Lăng sương thảo quá mức trân quý, hắc y xảy ra điều gì sai lầm, cho nên biết rõ nếu ở cùng một chỗ với Tô Anh Lạc sẽ xấu hổ, cũng không muốn phải hạ nhân tới lấy lăng sương thảo, mà phải tự mình đến một chuyến.

Tô Anh Lạc thấy hắc, tim đập như hươu chạy, nói: “Từ Quân, ngươi đã đến rồi.”

Mộ Từ Quân gật đầu, trong giọng nói có chút xa cách, “Anh Lạc tiểu thư.”

Hắc đối với mình đối lại xưng hô lúc ban đầu, Tô Anh Lạc trong lòng hơi đau, đem lăng sương thảo đưa cho hắc, cắn cắn môi dưới, ngập ngừng nói: “Từ Quân, hôm qua ta...”

Mộ Từ Quân khẽ thở dài một cái, nói: “Lời hôm qua ngươi nói ta đều đã quên, ngươi cũng quên đi. Về sau, việc này không cần nhắc lại, chúng ta còn có thể làm bằng hữu.”

“Cũng tốt.” Tô Anh Lạc tịch mịch đáp ứng, cũng không nói thêm gì nữa, muốn đưa hắc ra cửa.

Không ngờ, lúc này bỗng nhiên xuất hiện bốn người áo đen bịt mặt đem hai người chặn lại. Mỗi hắc y nhân trên tay đều cầm trường đao, sáng loáng.

“A!” Tô Anh Lạc sợ đến hét lên một tiếng.

Mộ Từ Quân cấp tốc đưa nàng hộ ở sau lưng, sắc mặt không thay đổi, lớn tiếng quát: “Các ngươi là ai? Muốn làm gì?”

Tô Anh Lạc trốn ở sau lưng của hắc, sắc mặt kinh hoàng thoáng tức giận, khóe môi lại chậm rãi cong lên một độ cung khả nghi.

Hắc y nhân cầm đầu nói: “Chủ nhân nhà ta muốn mời nhị vị đi trò chuyện, nếu không muốn chịu chút bị thương ngoài da, liền ngoan ngoãn phối hợp một chút cho lão tử.”

Mộ Từ Quân hỏi: “Chủ nhân nhà ngươi là vị nào?”

Hắc y nhân không nhịn được nói: “Đi tự nhiên sẽ biết!”

“Từ Quân, ta sợ...” Thanh âm Tô Anh Lạc mang theo chút nước nỡ.

“Đừng sợ, bọn họ không dám làm gì chúng ta.” Mộ Từ Quân ôn nhu trấn an nàng, rồi hướng mấy người kia quát, “Các ngươi có biết ta là ai không?”

Hắc y nhân cầm đầu cười lạnh một tiếng, nói: “Ta quản ngươi là ai! Trước buộc đi!” Dứt lời, hạ lệnh mấy tên thủ hạ khác cùng nhau tiến lên.

Đối phương quá mức dã man, Mộ Từ Quân cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ nhủu mi tùy ý bọn họ đem mình trói lại. Hắc nhìn Tô Anh Lạc, nói: “Anh Lạc, không phải sợ, bọn họ làm như vậy khẳng định có mục đích khác, sẽ không làm thương tổn ngươi.”

Tại thời điểm như vậy, Tô Anh Lạc thấy hắc còn có thể chiếu cố tâm tình của mình, trong lòng chợt cảm thấy vui vẻ, không khỏi cảm động gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Hái hoa tặc

Tô Anh Lạc cùng Mộ Từ Quân bị hắc y nhân dùng vải che lại hai mắt, hắc y nhân đưa bọn họ thuận lợi ra khỏi Tô phủ, ném trên một chiếc xe ngựa.

Xe ngựa chạy khoảng nửa canh giờ, mới ở một tiểu viện bỏ hoang dừng lại.

Vải đen bị cởi xuống, Tô Anh Lạc phát hiện nàng và Mộ Từ Quân đã bị tách ra trói ở trên trụ cột tại gian phòng.

Mộ Từ Quân say xe, lúc này sắc mặt hơi trắng bệch, đối với một gã hắc y nhân còn sót lại ở bên trong phòng nói: “Chủ nhân nhà ngươi đâu?”

Hắc y nhân lạnh lùng liếc mắt nhìn hắc, “Gấp cái gì, lập tức tới ngay!”

“Từ Quân...” Tô Anh Lạc một bộ dáng dập đầu hoảng loạn, làm như muốn khóc lên, “Bọn họ tại sao muốn bắt chúng ta tới? Có thể hay không... Có thể giết chúng ta hay không?”

Mộ Từ Quân trầm ngâm một chút, hỏi: “Tô gia các ngươi có cùng người khác kết oán thù?”

Tô Anh Lạc kiên định lắc đầu.

Mộ Tử Quân thở dài một hơi, “Vây không cần sợ, bọn họ đem chúng ta bắt đến đây, đơn giản chính là vì tiền tài. Chỉ cần gia nhân của ta đến chuộc người, chúng ta sẽ bình yên vô sự.”

“Chỉ hy vọng như thế...” Tô Anh Lạc vẫn là lo lắng, “Chỉ sợ...”

“Sợ cái gì, hả?” Một thanh âm trong trẻo truyền vào lỗ tai, một nam tử thân hình cao to, mang nửa mặt nạ màu bạc đi vào trong phòng.

Hắc y nhân vội vàng cung kính bẩm: “Công tử, người đã bắt được.”

Nam tử gạt đầu nói: “Làm rất khó, đều đến ngoài cửa viện coi chừng đi.”

“Vâng.” Hắc y nhân khom người rời khỏi, cũng cài cửa lại.

Tô Anh Lạc vừa thấy hắc, tâm tình kích động, “Chính là người để cho bọn họ đem chúng ta chộp tới? Hồn đản! Người rất thiếu tiền sao? Muốn nhiều hay ít đều cho người, mau đem chúng ta thả ra!”

Mộ Tử Quân có vẻ tương đối bình tĩnh, “Có điều kiện gì người cứ việc nói, chỉ cần chúng ta lông tóc không tổn hao gì, đều tận lực thỏa mãn người.”

Nam tử ngay cả mắt cũng không nhìn thẳng hắc, mà đi thẳng tới trước mặt Tô Anh Lạc, dùng ngón tay thon dài nâng cằm của nàng, khóe môi hơi vênh lên, tự tiểu phi tiểu nói: “Ta chưa bao giờ thiếu tiền...”

Tô Anh Lạc tròn mắt nhìn, “Vây người muốn cái gì?”

“Muốn cái gì?” Ánh mắt nam tử từ trên mặt của nàng từng tắc từng tắc dời xuống, dừng ở trên ngực đang kích động mà rung động đập chùng kia, “Thực sự ngốc, mỹ sắc trước mặt, ta đương nhiên là muốn người a...” Tô Anh Lạc nhất thời mặt đỏ tới mang tai, mắng: “Hái hoa tặc!”

Nam tử lơ đãng, vui đùa đến cần cổ của nàng, ngửi mùi thơm cơ thể mê người, say mê nói: “Cái từ này từ trong cái miệng nhỏ thốt ra, thật là làm cho ta hưởng thụ được. Tiểu bảo bối, ta hiện tại chính là muốn người...”

Mộ Tử Quân thấy hắc ngả ngón hạ lưu như thế, không khỏi cả giận nói: “Hái hoa tặc! Có cái gì hưởng đến ta, đừng vội khinh bạc nàng!”

Nam tử sững sờ, xoay người nhìn hắc, giọng nói có chút cổ quái, “Người cũng biết ta là hái hoa tặc, hiện tại trong phòng này cũng chỉ có người và nàng, ta không khinh bạc nàng, lẽ nào khinh bạc người?” Hắc nói thờ dài một hơi, lại nói, “Người tuy rằng lớn lên tuần mỹ, đáng tiếc... Ta không có cái mê luyện kia.”

Gương mặt tuần tú của Mộ Tử Quân đỏ bừng lên, “Thực sự là vô sỉ!”

Nam tử khẽ cười nói: “Quá khen.”

“Người...” Mộ Tử Quân chưa từng thấy qua mặt ai dày như vậy, nhất thời tức giận nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Điều kiện

Nam tử quay sang Tô Anh Lạc, liếm liếm môi mỏng, nói: “Tiểu bảo bối, không cần sợ, bản công tử sẽ hảo hảo yêu thương người.”

Nước mắt Tô Anh Lạc trong hốc mắt đảo quanh, lời nói nghẹn ngào, “Ta đã có vị hôn phu, đầu xuân sang năm sẽ thành thân. Người... Người bây giờ làm bản trong sạch của ta, về sau ta làm sao lập gia đình?”

“Vây ở cùng ta là được rồi.” Nam tử cười khẩy, “Bản công tử thể lực hơn người, mỗi ngày đều có thể cho người dục tiên dục tử...”

Tô Anh Lạc nhắm hai mắt, nước mắt rơi xuống, “Tại sao lại là ta?”

“Bởi vì, ta thích người a.” Nam tử ôn nhu dùng ngón tay thay nàng lau lệ, thâm tình biểu lộ.

Mộ Tử Quân cắn răng nói: “Tới cùng người muốn như thế nào mới thả chúng ta?”

“Muốn ta thả các người cũng không phải là không được, bắt quá...” Nam tử cố ý kéo dài âm cuối.

Mộ Từ Quân vội hỏi: “Điều kiện gì?”

Nam tử câu môi cười, “Sợ các ngươi không đáp ứng.”

Mộ Từ Quân bắt đầu nói: “Chúng ta còn có lựa chọn khác sao? Ngươi cứ việc nói đi.”

“Ta thích xem sống xuân, các ngươi ở nơi này biểu diễn một hồi cho ta nhìn.” Nam tử đưa ra một yêu cầu rất tà ác.

Mộ Từ Quân tuy rằng đã chuẩn bị tâm lý bị hấn làm khó dễ, nghe được điều kiện hoang đường như vậy thì khiếp sợ không thôi, bật thốt lên liền đáp: “Không được!”

Tô Anh Lạc mắng: “Ngươi thực sự là biến thái!”

“Ngươi không muốn biểu diễn cho ta nhìn, như vậy ta biểu diễn cho ngươi xem là được rồi.” Nam tử dứt lời, nâng cằm Tô Anh Lạc lên, hướng về cái miệng nhỏ nhắn hồng, một tay còn cách quần áo xoa bóp nhũ hoa của nàng.

Thấy mũi mũi của bạn tốt bị bắt nạt, Mộ Từ Quân tức giận đến phát run, thế nhưng không thoát được sợi dây thập phần rắn chắc buộc chặt trên cổ tay, hấn chỉ có thể tức giận kêu to, “Ngươi mau buông nàng ra!”

Không nghĩ tới nam tử quả thực nghe lời mà thả Tô Anh Lạc, cười khẩy nhìn về phía hấn nói: “Thế nào? Thay đổi chủ ý?”

Mộ Từ Quân hít sâu một hơi, “Ngươi đổi điều kiện khác, ngoại trừ cái này, cái khác đều có thể đáp ứng.”

“Ta chỉ có điều kiện này, ngươi nguyện ý liền lập tức làm nàng, không muốn liền bỏ nói nhảm!” Thanh âm nam tử đột nhiên lạnh lẽo.

Tô Anh Lạc lúc này trều khắp nói: “Ngươi đừng buộc hấn như vậy, hấn không có khả năng phản bội thê tử của chính mình... Chỉ cần ngươi có thể thả chúng ta, ta... Ta nguyện ý đem thân thể cho ngươi.”

“Anh Lạc, đừng lãng phí mình!” Mộ Từ Quân vội la lên.

Tô Anh Lạc hai mắt đầm lệ sưng mù mà nhìn hấn, “Hấn không đạt được mục đích chắc chắn sẽ không bỏ qua, để ngươi khó xử, không bằng... Tuy rằng, ta càng muốn đem mình cho ngươi.”

“Hoa roi hữu ý nước chảy vô tình, tội gì vậy?” Nam tử rất ranh rồi mà cảm thán một câu, sau đó, đột nhiên “Tê” một tiếng, quần áo Tô Anh Lạc bị hấn không tốn chút sức nào cởi bỏ, ngọc thể triển lộ.

“Không được!” Mộ Từ Quân thống khổ nhắm hai mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tà ác dụ dỗ

Nam tử nhìn thân thể hoàn mỹ không tì vết của Tô Anh Lạc, hầu kết giắt giắt, giọng nói khàn khàn: “Mỹ vị như vậy, ta tự mình hưởng dụng đi.” Dứt lời cúi người đưa một bên nhũ tiêu ngậm vào trong miệng mút, một bên khác thì bị hấn nắm trong tay, dùng ngón tay trêu chọc nụ hoa mẫn cảm, xoa nắn hai cái đã cố gắng đứng lên, cứng rắn như đá.

“Từ Quân... Từ Quân...” Thân thể Tô Anh Lạc run lên, khóc hô hoán Mộ Từ Quân.

“Hái hoa tặc, ngươi không nên đụng nàng!” Mộ Từ Quân nghe thanh âm của nàng, tâm loạn như ma. Trừ dùng miệng để ngăn lại, hấn cái gì cũng không làm được!

Vô luận là lựa chọn nào, hôm nay nàng thất thân là điều không thể tránh. Tuy rằng nàng đã nói càng muốn đem thân thể cho hấn, nhưng hấn thật có thể chiếm hữu nàng sao?

Không, hấn không thể!

Nếu như sự trong sạch của nàng là bị hấn làm bẩn, ngày sau làm sao đối mặt nàng, làm sao đối mặt Tô Đình, càng làm sao mặt đối với Tống Mạn Nhi!

Hấn chỉ có thể nhắm mắt lại, tùy ý để nàng ở trước mặt hấn bị kẻ xấu cường gian.

Bàn tay to của nam tử chậm rãi từ phía trên đi xuống đến u huyệt, ngón tay thon dài xâm nhập vào, bắt đầu thông thả trêu chọc.

“A... Không muốn... Van cầu người, không nên đi vào...” Tô Anh Lạc bỗng đứng buộc chặt bụng dưới, giãy dụa thân thể mềm mại, tiếng rên rĩ xen lẫn vui thích cùng thống khổ.

Nam tử ngoảnh mặt làm ngo, trái lại ngón tay dần dần tăng nhanh tốc độ trườn đưa, động tác mót vào cũng biến thành nhẹ nhàng gặm nhấm.

“Ngô...” Tô Anh Lạc khẽ nhếch môi đỏ mọng thờ dốt, rên rĩ, thanh âm kia nghe thế nào đều là kiều mị làm cho lòng người nhột.

Mộ Tử Quân hai mắt nhắm chặt, nhưng tiếng kêu yêu kiều lại mị hoặc truyền vào trong tai, trêu chọc trái tim bị dày vò của hắn. Hắn kim lòng không dặng nghĩ tới thân thể lồ lổm của Tống Mạn Nhi, nghĩ tới cùng nằng hôn môi thì triển miên lưu luyến, nghĩ tới cảm giác mềm mại khi nắn bóp nhũ tiem, nghĩ tới khoái cảm mãnh liệt khi vùi vào nơi ẩm ướt trườn cắm..

Nửa năm không có cùng thể tử ân ái, lúc này Mộ Tử Quân đột nhiên hết sức tưởng niệm tư vị tiêu hồn thực cốt kia, cả người nhiệt huyết sôi trào đều dâng tới hạ thân, đục long trong quần vì vậy mà trong nháy mắt ngẩng đầu cố gắng đứng lên.

Thật đáng chết, dưới tình huống như vậy, hắn lại vô sỉ mà cứng rắn!

“Người hiện tại quả thực rất ướt.” Nam tử rút ra ngón tay ướt nhẹp, chà xát trên môi Tô Anh Lạc, “Có đúng hay không đặc biệt tưởng nhớ nam nhân vào trong người, hả?”

Tô Anh Lạc bị tình triều cuộn trào mãnh liệt dẫn vật, bên trong trống rỗng khó nhin, nằng khát vọng nam nhân, khát vọng cực kỳ, nhưng nằng trái lương tâm mà lắc đầu.

“Thực sự không muốn sao?” Ngón tay của nam tử đầy ý xấu mà ở nằng hoa hạc nhảy cảm ản vài cái.

Tô Anh Lạc bị kích thích, âm thanh yêu kiều lần thứ hai tràn ra miệng, “Ngô...Hái hoa tặc... Không nên đụng chỗ đó... A...”

“Nữ nhân thật đúng là khẩu thị tâm phi.” Nam tử cười khẩy, “Nhìn đáng dấp mê người này của người, rõ ràng bị đùa bỡn thoải mái như thế, ngoài miệng còn nói không muốn.”

Ánh mắt Tô Anh Lạc mê ly, mặt ửng đỏ, “A, người... Nói bậy... Ta không có...”

“Nam nhân nghiêm chỉnh cũng thích dâm phụ, người trong lòng người cũng không ngoại lệ.” Nam tử tà ác dụ dỗ, “Người kêu phải lay động một chút, nói với hắn là người thích hắn, muốn hắn vào trong người, hắn khẳng định sẽ chịu không nổi, muốn đem người đè dưới người hung hăng. Mau gọi...”

“Không bằng cảm thú!” Mộ Tử Quân phẫn nộ rống to hơn, hắn hiện tại chỉ hận không có vật gì đem lỗ tai chặn lại, không nghe được những lời xấu xa này. Mộ gia gia giáo cực nghiêm, hắn thuơ nhỏ không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền, giường chiếu cũng quy củ. Uế chữ rõ ràng như vậy cực ít lọt vào tai.

Phẫn nộ, áy náy, sỉ nhục, thậm chí còn có một tia tâm viên ý mã... Các loại tâm tình đan vào thành một cái lưới lớn đập vào mặt, đem hắn chặt chẽ bao ở trong đó, sắp đem hắn ép điên rồi!

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Đem người trong lòng người làm

Nam tử giải khai cổ tay của Tô Anh Lạc, kéo mạnh lấy cả người trần truồng của nằng đến trước mặt Mộ Tử Quân, ngả ngón cười nói: “Người trong lòng người mắng ta không bằng cảm thú, ta đây ngược lại muốn xem xem hắn có phải là Liễu Hạ Huệ hay không.”

Tô Anh Lạc không để ý thân mình, cầm lấy cánh tay của nam tử cầu khẩn nói: “Van cầu người, đừng giầy vò hắn... Ta nguyện ý cho người đùa bỡn...”

Nam tử ôm nằng vào lòng, cầm lấy hai bên tròn lẩn nhẹ nhàng vuốt ve, ánh mắt chớp động, “Người là cái dâm phụ, đương nhiên thích bị ta đùa bỡn, nhưng ta hiện tại càng muốn nhìn người bị người trong lòng người đùa bỡn như thế nào.”

Biết Tô Anh Lạc ở trước mặt, Mộ Tử Quân không dám trợn mắt, chỉ cắn răng nghiêng lợi nói: “Hái hoa tặc, người lại nghĩ gì?”

“Đương nhiên là làm người thoải mái đa dạng.” Nam tử cười to, rồi hướng Tô Anh Lạc nói, “Tiểu bảo bối, hiện tại cho người một cơ hội, đi hảo hảo hầu hạ người trong lòng người, làm hắn hưởng thụ một chút, nếu không...”

“Anh Lạc, người nghìn vạn lần đừng nghe hắn!” Mộ Tử Quân phẫn nộ phát run.

Tô Anh Lạc lại run giọng hỏi: “Nếu không thế nào?”

Nam tử lạnh nhạt kêu một tiếng, nói: “Nếu không, ta gọi mấy người huynh đệ phía ngoài tiến vào, đem ngươi cưỡng dâm!”

Tô Anh Lạc bị dọa đến nói không ra lời.

Khuôn mặt tuần tú của Mộ Tử Quân trong nháy mắt trắng bệch, nắm chặt nắm tay, mắng: “Ngươi quả thực chính là súc sinh!”

Nam tử nắm cầm Tô Anh Lạc, khiến cho nàng cùng mình đối diện, “Thế nào? Là ăn hấn, hãy để cho mấy nam nhân đến thao ngươi?”

Tô Anh Lạc lại quay đầu nhìn về phía Mộ Tử Quân, ô ô khóc rống nói: “Tử Quân... Ta nên làm cái gì bây giờ? Ta rất sợ hãi...”

Nội tâm Mộ Tử Quân lúc này giao chiến thập phần kịch liệt, trừ Tống Mạn Nhi hấn chưa từng động vào ai, hiện tại làm sao có thể động vào một nữ nhân khác? Chẳng lẽ để mình không có lỗi, thì để cho một cái cô gái yếu đuối bị nhiều người cưỡng dâm? Hấn coi như người đàn ông, thậm chí còn coi là người sao?

Hấn nặng nề thở dài, “Ta sao có thể để ngươi bị những người đó chà đạp...”

Nam tử khước môi tà tà câu lên, buông Tô Anh Lạc ra, “Đi thôi, tiểu dâm phụ, nhớ kỹ hãy mau đem hấn yêu thương, nếu không ta sẽ không nhịn được.”

“Tử Quân, ngươi sẽ ghét ta sao?” Tô Anh Lạc chậm rãi quỳ đứng trước đứng quần Mộ Tử Quân, nhìn trưởng bông của hấn đã khởi động thật cao, tình triều không khởi một trận bắt đầu khởi động, bụng dưới nóng lên, càng ướt.

Mộ Tử Quân lắc đầu, “Ngươi cũng là bị bức bách.”

Trong lòng Tô Anh Lạc kích động nhảy bang bang, tay khẽ run còi tiết khó của hấn, liền thấy được cự vật sung đỏ nổi đầy gân xanh, ánh mắt vừa mới chạm đến, nó thậm chí còn nhảy lên hai cái.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Một chút dục vọng rơi vào tay giặc

Dục vọng của mình cứ xích lửa mà bại lộ ở trước mặt Tô Anh Lạc như vậy, đồng thời còn cứng rắn như sắt đá, Mộ Tử Quân nan kham đến cực điểm, khuôn mặt tuần tú nhất thời đỏ rực muốn chảy ra máu.

“Tử Quân, ta sẽ làm ngươi thoải mái.” Tô Anh Lạc ý loạn tình mê, sau khi nói xong liền thò tay cầm lửa nóng kia, bắt đầu nhẹ nhàng trên dưới vuốt ve.

Mộ Tử Quân môi mím thật chặt, thân thể lại khẽ run lên. Bị nữ nhân bên ngoài đụng vào bộ vị tư mật, nội tâm của hấn kháng cự, nhưng dục vọng nguyên thủy nhất lại khát vọng được an ủi.

Bàn tay mềm mại nhỏ bé của Tô Anh Lạc chà xát hạ bộ. Nàng biết hấn có cảm giác, không khởi một trận hưng phấn.

“Anh Lạc, đừng...” Mộ Tử Quân bị kích thích run lên, khó có thể kiềm chế vui vẻ dâng lên đại não. Cơ thể thoải mái song song với cảm giác phản bội, làm hấn thống khổ không ngớt.

Tô Anh Lạc vươn cái lưỡi thơm tho dọc theo nam căn khẽ liếm đánh vòng.

Tê dại khuây khoả từ đầu lưỡi từ từ lan tràn tới toàn thân, cảm giác như vậy Mộ Tử Quân chưa bao giờ trải nghiệm qua. Mặc dù hấn nỗ lực khắc chế không để cho mình biểu hiện ra hình dáng thoải mái, nhưng thân thể hấn đích xác là đang hưởng thụ, điểm này hấn không cách nào chống chế.

Nam tử dựa nghiêng ở bên cạnh, khước miệng cười mỉm mà nhìn chuyên chú người trong lòng Tô Anh Lạc, “Tiểu bảo bối, hôm nào ngươi cũng phải như vậy hầu hạ ta.”

Tô Anh Lạc không phản ứng, đem côn thịt Mộ Tử Quân nắm trong tay khe khẽ xoa nắn, chọc cho Mộ Tử Quân nhạy cảm run lên, mở đôi môi, như ếch chụp mồi đem vật to lớn chậm rãi nuốt vào trong miệng. Có thể nó quá lớn, lộ ra một đoạn ở bên ngoài.

Giờ khắc này, Mộ Tử Quân phiêu phiêu dục tiên. Bị khoang miệng ấm áp bao vây lấy, làm hấn nhất thời sinh ra một loại xúc động. Hấn rút cục nhịn không được mở mắt ra, nhìn đến trước mắt một cảnh tượng hết sức dâm mỹ thì đầu óc âm ỉm nổ tung.

Chỉ thấy Tô Anh Lạc toàn thân không mặc gì cả đang quỳ sát trong quần mình, chuyên tâm liếm mút hấn, khước miệng chảy ra nước miếng trong suốt. Hai luồng no đủ trắng nõn mềm mại theo động tác của nàng mà rung động, đường cong trơn bóng như ngọc mỹ, tuyết đồn không tự chủ giây dựa, muốn từ phía sau xô xuyên qua nàng.

Tô Anh Lạc chợt thấy cự vật trong miệng lại phồng lớn hơn một vòng, kinh dị ngược mắt, rốt cuộc phát hiện Mộ Tử Quân thất hồn mà nhìn mình, trông mắt trong suốt chẳng biết lúc nào đã dính màu tình dục.

Trong lòng rung động, Tô Anh Lạc đem dục vọng của hắn nuốt vào càng nhiều, thọt tới yết hầu phía trên. Nàng nhịn xuống cảm giác nôn khan khó chịu, mị nhãn như tơ mà nhìn thẳng hắn.

Vui vẻ cuộn cuộn không ngừng mà truyền đến, hơn nữa ánh mắt nàng câu người mị hoặc như vậy, rốt cục khiến cho Mộ Tử Quân buông ra môi mím chặt, ngậm khế một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Trần trụi dục đồ

Một tiếng rên rỉ này, là tín hiệu thập phần trọng yếu, cho thấy tim của hắn đã bắt đầu thư giãn. Như vậy, kế tiếp Tô Anh Lạc công thành đoạt đất cũng chính là chuyện thủy dao cử thành (nước chảy thành sông).

“Tiểu bảo bối, người trong lòng ngươi đã bắt đầu động tình, còn không gia tăng thể tiến công?” Nam tử ở một bên không để mất cơ hội nói.

Nghe lời này của hắn, Mộ Tử Quân bỗng nhiên từ trong mê loạn giật mình tỉnh giấc, lần thứ hai hốt hoảng luống cuống, mắt nhắm chặt, thở hổn hển.

Tô Anh Lạc lấy tay tiếp tục ve vuốt, ngửa mặt hỏi: “Tử Quân, ta hầu hạ như vậy ngươi thoải mái sao?”

Mộ Tử Quân nhú mày, vấn đề này hắn trả lời như thế nào? Nói khó chịu đó là trái lương tâm, nhưng nếu nói thoải mái, vậy hắn tránh không được tự nhận đang hưởng thụ, hắn rõ ràng là bị ép buộc!

Nam tử cong khóe môi, cười không nói.

Thấy hắn không đáp, Tô Anh Lạc vội la lên, “Ngươi khó chịu sao, nếu ngươi không thấy thoải mái, ta sẽ bị bọn họ...”

Không đợi nàng đem hai chữ “Cường dân” phun ra miệng, Mộ Tử Quân đã gạt đầu, nói giọng khàn khàn: “Thoải mái.”

Tô Anh Lạc vui vẻ, vội vàng đứng thẳng thân gần kề hắn, dùng hai luồng mềm dề ép ma sát trước ngực hắn, đồng thời đem vật nóng nóng kia dè ở cửa miệng ướt sũng nghiền nát, thở gấp hỏi: “Tử Quân... Vậy dạng ra như này thì sao?”

Đầu óc Mộ Tử Quân lần thứ hai ảm ảm nổ tung, mở mắt ra, thấy nụ cười gần trong gang tấc. Đôi mắt đầy tình dục đang si ngốc nhìn hắn, da trắng như tuyết, gò má tươi đẹp ửng đỏ, khoe miệng khê nhếch, môi đỏ mọng tron bóng như dính sương sớm cánh hoa, hơi thở như lan.

Mộ Tử Quân miệng khô lưỡi khô, ý nghĩ ảm đạm, “Anh Lạc, đừng như vậy...”

Tô Anh Lạc vươn cái lưỡi thom tho câu liếm bờ môi chính mình, dịu dàng nói: “Ngươi không thích sao?”

Mộ Tử Quân bị nàng mê hoặc, hầu kết giật mình, “Thích... Nhưng là không thể như vậy.”

“Vì sao không thể?” Tô Anh Lạc đem mặt dề sát vào hắn, cặp môi thom hầu như dán lên bờ môi hắn.

Mộ Tử Quân quay mặt chỗ khác, cùng môi của nàng dịch ra, gấp gáp thờ dốc, “Ta không thể có lỗi với Mạn Nhi, nàng sẽ thương tâm.”

Tô Anh Lạc ở bên tai hắn nhẹ nhàng thổi khí, “Ngươi không nói cho nàng biết, nàng làm sao biết ngươi cùng ta...”

Mộ Tử Quân khiếp sợ, không ngờ được nàng sẽ nói trắng ra như vậy, đồng thời thần kinh căng thẳng cũng bị kích thích đến cơ hồ muốn tan vỡ, “Ngươi...”

Tô Anh Lạc dẫn dụ hắn, mình lại đã sớm dục hòa khó nhịn, “Ngươi cứng rắn thành như vậy, chẳng lẽ không phải là muốn ta sao?”

“Không phải.” Mộ Tử Quân thề thốt phủ nhận, “Ta chỉ là... Chỉ là muốn cùng Mạn Nhi.”

“Ta không tin.” Tô Anh Lạc nghe hắn há mồm ngậm miệng đều là Tống Mạn Nhi, không khỏi có chút ảo não, nàng nhích người dề nhục bỗng tiến sâu vào một đoạn ngắn bên trong âm đạo ẩm ướt, “Tử Quân, phía dưới của ta thật là nhột, ta muốn ngươi giúp ta dùng nhột... Ngươi cho ta có được hay không?”

Cảm giác ẩm nóng khiến cho Mộ Tử Quân thoải mái than nhẹ lên tiếng, nếu là toàn bộ tiến vào không biết sẽ tiêu hồn thể nào. Hắn thở gấp nói: “Anh Lạc, đừng nói mê sáng, ta... Ta sẽ chịu không nổi, sẽ mắc sai lầm.”

“Ta đã sớm không chịu nổi.” Mục đích Tô Anh Lạc chính là muốn làm hấn không khống chế được, “Chúng ta cùng nhau phạm sai lầm có được hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Biến Thân Hồ Ly Tinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.